

BİNBİR ROMAN

Cilt: 1 - Sayı: 22 - 25 Kuruş

13 - Ekim - Çarşamba - 1948

Mithis

Hakikat

GİLDANIN AV-
DETİ KRİSSİYİ
DÜŞÜNDÜRMÜK
TEDİR. YALNIZ
SİMDİ RÜYASI-
NIN TAHAKKUK
ETMİŞ OLMASI
ONDA BİR RUM
DEĞİŞİKLİYİ YAP-
MIŞTIR. DİYE
ONA BİRÇOK
SORULAR SOR-
MAKTADIR.

22
43

HAYIR HALK BENİ HİÇ DÜŞÜNDÜR-
MİYOR. YALNIZ SÜ RÜYALARIMA
GİREN, VE YALNIZ ONLUN İÇİN
ÇALACAK OLDUĞUM SERİ WES
SELOVSKI GELİR-
SE HEYECANLANI-
RIM.

SERİ DEN
BAHSEDİN-
CE KRİSSİ
ŞAKINLI-
GİNİ GİZ-
LEMEN
İÇİN ÇO-
CUKLA
MEŞGUL
GÖRÜNÜR.

KRİSSİ YERİMİ BAKKASI
ALDIĞI İÇİN BENİ DİNLE-
MİYORSUN!

GİLDA ARKASINI DÖNÜP
ODADAN ÇIKMAYA HAZIR-
LANIR. FAKAT KRİSSİ KORKUYU-
LA YETİŞİR.

YAVRLIM NE DİYORSUN?
KÜÇÜK KAROLU KISKAN-
MA KALBİNDE
İKİNİZEDE
YER VAR.

BLINA E-
MINMİSİN?

HAYD GİLDA LISLI OL! KÜÇÜĞÜ SEVER-
SEN FRED DE SE-
VİNİR!

SEN HİÇ MERAK
ETME EVİN E-
FENDİSİ İLE
İYİ GECİN-
MEK İÇİN
BLI YU-
MURLAGI
SEVERGİ-
Bİ GÖRÜNDÜ-
RÜM.

YAVRLIM, ÖYLE
KORKULIYO-
RUM KI..

YALNIZ
KALINCA KRİS-
Sİ YAVRLUSUNU BAĞRINA BASAR

LAKIN İLK
GÜNLER GA-
YET SAKİN
GEÇER. GİL-
DA PROVA-
LAR İÇİN
EKSERİYA
DIŞARDADIR
EVDE OLLUN-
CA KAROL-
İLE MEŞGUL
OLMAKTA
VE ONLU O-
YALAMAK-
TADIR.

GİLDA HAKİKATEN
AKILLANMIŞ, HEMDE
GÜZELLEŞMİŞ, KA-
ROLU NASIL OYALI-
YOR.. NEDEN CE-
VAP VERMİ-
YORSUN KRİSSİ?

SAYFAYI GEVİRİNİZ

O EVET. DALMIŞIM. GILDA Kİ-
ÇUĞU. BANA VERDE UYU-
YIM. ARTIK.

ONUNLA NE ZA-
MAN MEŞGUL OL-
DUĞUNU GÖRSEN
BİR BAHANEYLE ONU
BENDEN ALIYORSUN.
HEMDE MUZ-
DARIP GÖRÜ-
NÜ YORSUN
KISKANIYOR-
MUSUN YOK-
SA?

KRISSI BİR ÜRPERME İLE KEN-
DİNİ TOPARLAR VE BİR KABA-
HAT İŞLEYORMUŞ GİBİ ALELA-
CELE CEVAP VERİR.

22
7 44

KRISSI GILDAYA CEVAP VERMEDEN ÇOCUĞU
ODASINA GÖTÜRÜP, ÖPEREK YATIRIR.

KAROL ANNESİNİN KIZLISI. BEN SENİ HER
ŞEYE VE HERKEZE KARŞI
KORLIYACAM. SEN BE-
NİM BİR TANEMSİN.

KİMDEN
KORLIYA-
CAKSIN?

NE DİYOR-
SUN? ANLA-
MIYORUM. NE-
DEN ÖYLE BA-
KIYORSUN?

O ESNADA ARKASINI DÖNÜN-
CE GILDA İLE KARŞILASIR. KI-
ZIN GÖZLERİNDEN SOĞUK
BİR KİN FİSKIRMAKTADIR.

HİÇ. YALNIZ SÜNNİ SÖYLİ-
YİYİM. ÇOCUĞUN OLDU
OLALI BÜTÜN DÜNYAYI
UNLUTTUN. HATTA KOCANI
BİLE.

EVET. BİRAZ UTA-
NARAK SÖYLÜYO-
RLİM AMA BENİM
DÜNYAM ARTIK BÜ-

KRISSI
ÇOCU-
ĞUN ÜSTÜ-
NE İÇİLMİŞ-
TİR.

MESELÂ BENİM KONSER
GECEM KAROL HASTALANSA
BENİ BIRAKIP ONUNLAKALIR
DİN.

AMA BU MANTIKİ GİLE
DA. O PEK KÜÇÜK. BLINA
MÜHTAÇ.

YALNIZ ONUN SANA
MÜHTAÇ OLDUĞUNU MU ZANNEDİ-
YORSUN? ŞİNDİ SÖYLEDİĞİN SÖZ-
LER İÇİN SONRA NADİM,
OLMAMAĞA DİKKAT ET.

GILDA. GILDA.

GILDA GİTTİK-
CE DAHA ÇOK
TEHDİTKÂR
OLUR.

ARKASI VAR.

Ömrümde bir defa, hayatımın en müthiş dakikalarını yaşadığımı hatırlarım. İlk büyük dünya harbinden sonraydı. Meksika'da bulunuyordum. Bir gün yolda giderken, genç ve güzel bir kızla bir delikanlının kavgasına şahit oldum. Adam:

— Seni, başkalarına da yar etmiyeceğim!. Diyordu.

Genç kız:

— Püfl. Senin kadar korkak bir adam, hiç birşey yapamaz!. Dedi.

— Yapamaz ha?. Yapamaz öyle mi?..

Ve delikanlı, bir hamlede tabancasına asıldı: "Gümm!". diye bir gürültü, dumanlar ve barut kokusu.. Bir de baktım ki genç kız bir istikamete, tabancalı genç de başka bir istikamete kaçıyor. Yoldan geçen masum bir yolcu da kanlar içinde yerlere serilmiş..

Tabancalı genç yakalandı. Muhakemesi başladı. Tabii, hadisenin başlıca şahidi bendim. Uzatmıyalım mahkemede suçlunun avukatı bu hadisenin bir kaza eseri olduğunu iddia etti. Eğer ben de aynı iddia da bulunaydım, Diaz'ın bir iki sene ile yakayı kurtaracağı muhakkaktı. Fakat ben, Avukatın fikrinde değildim. Bu cinayette kasıt ve taammüt görüyordum. Kanaatimi hararetle müdafaa ettim. Neticede Diaz'ı, benim şahadetime dayanarak 12 yıl ağır hapis cezasına çarptırdılar. Adamın, karar okunduğu celsede bana kin dolu bakışlarla bakarak salondan nasıl çıktığını hâlâ unutamam.. Ancak o zaman, ukulâlık ettiğimin ve bu yüzden, zavalî delikanlının ağır bir cezaya çarptırılmasına sebep olduğumun farkına vardım ama artık işiştan geçmişti.

Zaman herşeyi unutturur. Aradan bir hayli vakit geçti. Kanada'ya oradan Avustralya'ya geçtim. Nihayet birgün artık bu bitmez tükenmez seyahatlerden bıkarak memlekete dönmeğe karar verdim. Avustralya'dan büyük bir Okyanus gemisine binerek yola çıktım..

Yolculuğun onuncu günümüydü, neydi, akşama doğru müthiş ısırtte dişim ağrımaya başladı. Böyle büyük gemilerin doktorları olduğu gibi dişçileri de vardır. Hemen dişçiye gittim. Bekleme odasından dişcinin muayene salonuna girdiğim zaman, içeride, tam dişçi kanapesinin üstünde projektör gibi bir lamba yanıyordu. Kanapeye oturdum. Dişçi ağzıma baktı. Bir takım sivri aletlerle canımı yaktı. Sonra o acayip makinesiyle dişimi oymaya başladı. Tedavi bittiği zaman bana dedi ki:

— Dişinize ilaç koydum. Eğer gece tekrar ağrı başlarsa gelip beni uyandırabilirsiniz..

Kamaradan çıkmak için kapıya doğru giderken gözümüne ayna ilişti. Bir de baktım ki arımdan dişçi beni gayet garip bakışlarla süzüyor.. Bunu görünce, birdenbire döndüm ve sordum:

— Acaba biz sizinle tanışıyormuyuz?..

Bana, adam sanki birdenbire ırkılmış gibi geldi. Maamafih gayet sakin görünüp sordu:

— Zannetmiyorum bayım!..

O gece yatağıma erken yattım ihtiyaten bir de uyku hapi aldım çabucak uyudum ama sonradan acayip bir takım rüyalar görmeğe başladım. Derken dişim hafif hafif ağrımaya koyuldu. Ağrı gittikçe arttı. Yataktan kalkıp ropdöşambırını sırtıma geçirerek dişcinin kamaraşının kapısını çaldım. Biraz sonra kapı açıldı ve dişcinin başı göründü.

— Ha, geldiniz demek!. Dedi. Ben de sizi bekliyordum!..

KORKUNÇ Dakikalar!

Nakleden: Oğuz TURGUT

Bu sözlere şaşmaktan kendimi alamadım. Tekrar dişcinin koltuğuna oturdum. Birdenbire burnuma bir pamuk dayandığını hissettim ve eter kokusunu hemen sezdim. Kaç para eder?. Eteri adamakıllı içime çekmiş ve bayılmaya da başlamıştım. Kendimi kurtarmama vakit bile kalmadan, sızıp kaldım. Maamafih bu baygınlık garip bir şeydi. Herşeyi duyuyor, görüyor velâkin kendim kıpırdanmıyordum. Dişçi, eline bir metre alıp yanıma yaklaştı. Omuz genişliğimi ölçtü.

— Kırk altı!. Dedi.

Sonra aynı metre ile kamaraşının yuvarlak penceresine giderek orayı da ölçtü.

« Yapmayın!. Hem beni öldürürseniz, sizi idam ederler!. »

— Ne yapıyorsunuz bayım?. Diye sordum.

O, memnun bir tavırla:

— Mükemmelen uyuyor!. Dedi. Sizin pencereden geçip geçmiyeceğinizi ölçtüm.

Bağırıp ayağa fırlamak istediğim zaman beni koltuğa sımsıkı bağlamış olduğunu gördüm. O zaman bana baktı:

— Bağırmakta manâ yok!. Dedi. Burada ne kadar yırtınsanız kimse duymaz!.

— Benden ne istiyorsunuz?. Benimle ne alıp veremiyeceğiniz

var?..

— Sizinle eski bir hesabımız var.. Canınızı istiyorum sizin!. Dedi.

— Kimsiniz siz, kimin nesisiniz Adam, gayet sakin:

— Ben Diaz'ım!. Dedi. Hatırladınız mı?. Hani inadınız yüzünden on iki yıl ağır hapse mahkûm ettirdiğiniz Diaz!.. Ömrümün on iki yılını heba ettiniz.. Halbuki, Allah şahidimdir, tabancayı çektiğim o gün, kimseyi öldürmek istiyor değilim.. Belki beni beraet bile ettireceklerdi. Fakat siz, o müthiş kininizle beni mahvettiniz. Söyleyin bana!.. kaybettiğim on iki yılı nasıl ödeyeceksiniz?. Bakın ben cezamı

— Belki ederler.. Ama yakalanmazsam belki de etmezler.. Hem yakalasalar bile, onlar beni idam etmeden önce beynime bir kurşun sikar, kurtulurum.. Ömrümün en güzel on iki yılını hapside geçirdikten sonra artık hayattan bir istediğim kalmadı bayım..

— Durun.. Bakın ne söyleyeceğim?..

— Eeeel. Yeter artık!. Diye sözümü kesti.

Sonra birden burnumu tutup sıkınca ağzımı açmaya mecbur kaldım. Aynı anda ağzıma bir tıkaç tıktı. Böylece beni susturduktan sonra birdenbire koltuktan kaldırıp kucakladı ve kamara deliğine kadar götürdü. İyice havaya kaldırıp ayaklarını pencereden dışarıya çıkardıktan sonra belimden ve omuzlarımdan doğru beni dışarı itmeğe başladı..

Aman yarabbil. Gidiyordum!. Şimdi Okyanusun sularına gömülecektim. Ne yapsaydım, nasıl kurtulsaydım bu baş belâsı işten!.. Ah, bir çare!. Yarabbi, bir çare!..

Adam beni böylece belime kadar kamara penceresinden dışarıya sarkıttı.

Bir de gözlerimi açayım ki yatağımda kanter içinde kalmamış mıyım?..

Şimdi bu hikâyemin bir rüya olması sizi hayal sukutuna uğrattı. Fakat arkası var.. İş yalnız bununla bitmiş olmuyor!.

Uyandığım vakit dişimin ağrısından yerimde duramayacak hale gelmişim. Kalkıp ropdöşambırını omuzuma attım. Tabancamı cebime koydum ve dosdoğru dişcinin kamaraşına yollandım. Adam hâlâ yatmamıştı. Bir tarafta açık bir viski şişesi duruyordu ve belliydi ki dişçi ozamana kadar boyuna içmişti. Beni görünce:

— Buyurun!.. Henüz yatmamıştım!. Dedi.

İçeri girip kapıyı kapattıktan sonra şöyle söylendim:

— Omuz genişliğim kırk altı santimdir Diaz!.. Bu itibarla kamara penceresinden rahat rahat geçirim!.

Ve dişcinin gözleri büyüdü:

— Ne diyorsunuz?..

Ben devam ettim:

— Bakıyorum ki eter şişesinin yanına pamuğu da koymuşsun!.. Her halde beni bağlayacağın iplerle ağzıma tıkayacağın tıkaç da burarlardır. Seni, aleyhindeki şahadetimle on yıl müddetle hapse mahkûm ettirdiğim için beni öldürmek istiyorsun.. Beni affet Diaz!.. Sana karşı haksızlık yaptım!.

Diaz, büyüyen gözlerini bana dikmiş bakıyordu:

— Aman yarabbi!.. Bütün aklımdan geçenleri biliyorsunuz!. Nereden haber aldınız bunları?..

— Rüyamda gördüm Diaz!..

Diaz iki elini yüzüne kapatıp hıçkırmaya başlayarak:

— Demek Allah, öc almamı istemiyor, ki hepsini size malûm etti!.. Dedi. Oh, Nihayet yine sükunetime kavuştum. Artık içimi yiyen kenden kurtulacağım.. Allaha şükürler olsun!.

Diaz'la el sıkıştık ve öpüştük.

O gece onun bütün tasarımlıklarını ben rüyamda görmüştüm.

O gün bu gündür, ruha da inanırım, telepatiyeye de.. Ve eminim ki hayatımız hakkında bildiğimiz şeyler, asıl bilemediklerimiz yanında pek küçük ve pek ehemmiyetsiz kalıyor.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Sonra delikanlıyabir zarf uzat-tı ve:

— İşte masraflarınıza karşılık olmak üzere size bin dolar; dedi. Yapacağınız işin malî tarafını, yarın görüşürüz. Zahmet edip benim büroya kadar gelmenizi rica edeceğim. Kontrat gibi bir şey de imzalarız. Bu ziyaret, size aynı zamanda bu işe dair toplamış olduğum ve bu akşam size hülâsa ettiğim birtakım evrakı gözden geçirmek fırsatını da verir. Pasaportunuz hazır mı?

— Evet.

— Almanyaya ne zaman hareket edebilirsiniz?

— Yarın akşam Bremen kalkıyor.

Hastings bu seri yolculuğu beğenmiş gibi sevindi:

— Mükemmel! Zannımca Ruzvelt otelindesiniz değil mi?

Daha bana soracağınız bir şeyler var mı?

Dallas bir an durdu. Sonra:

— Bayım, dedi. Nevyorkta, Grundla hesaplaşmak isteyen üç kişi daha var. Ben onları da alıp götürmek istiyorum.

Hastings yeniden şüphelenir gibi oldu ve kaşlarını çatı:

— Size evvelce de söyledim ya.. Bu işin gayet mahrem tutulması lâzım. Eğer benim umduğum gibi Ceymis Feyn sağsa, gizli polis teşkilâtımızın en zeki adamlarıyla çarpışmak zorunda kalacaksınız. Bunu hiç düşündünüz mü?

— Helbette düşündüm. Bu iş, onlarla bizim aramızda bir yarışır. Fakat aklımın erdiğine göre takip edeceğimiz en esaslı yol, Aksak Bacanın izidir. Ben onu tanırım; elinde her türlü imkân vardır, yakalanması güçtür ve bu kovalamaca bizi memleket memleket dolandırabilir. Sürat, muvaffakiyete götüren âmillerden biri olduğuna göre, bu işte muvaffak olmak için dört kişinin bir kişiden daha fazla imkâna malik olduğu aşikâr değil mi?

— Alâ... Yanınıza kimleri alacaksınız?

— Binbaşı Hartigan, sabık Fransız subaylarından Yüzbaşı Roje dö Kantinyi, bir de Albay Wolfgang fon König adlı birisi. Her üçüne de kefilim.

— Bunların hepsi Nevyorktalar dedinizdi değil mi?

— Evet... Hattâ yarın akşam benimle beraber yola çıkacaklarını da söyleyebilirim.

Patrisya sordu:

— Hepsinin de Grund denilen bu adama kinleri var demek ki?

— Evet Bayan! 1917 de Binbaşı Hartigan'ın, o sıralarda Amerikan casusu teşkilâtı hizmetinde Holandada çalışan en yakın arkadaşı Jorj Ros tuzağa düş-

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Heyecanlı Casus Romanı: 4

tü ve Grundum emriyle öldürüldü. Yüzbaşı Kantinyi ise Fransız ordusu kurmay subaylarından olan biricik kardeşini kaybetti. Biçare 1922 de Ren havâlisinde bulunuyordu, onu da bir tuzağa düşürdüler ve aynı melûnun emriyle bıçakladılar. Prusya ordusu kurmay subaylarından biri olan Albay Fon Könige gelince, onun da Aksak Bacakla harpten evveline ait temizlenecek bir hesabı var.

Avukat, inanmamış gibilerden soğuk bir tavır takınmıştı:

— İşte tesadüf dediğin de böyle olur. Üç kişi birden, bir dördüncüye kin besliyor da ihtiyaç hasıl olduğu zaman hepsi birden meydana çıkıveriyor... Olur şey değil hani!

— Buna tesadüf demeyin de mukadderat deyin daha iyi olur.

— Anhyamadım.

— Demek istiyorum ki dördümlün de alnımızda, birlikte bu işe girmemiz yazılıymış. Sizin, bizim kinimiz adını verdiğiniz şey benim üç arkadaşımı yıllardan beridir bir araya toplayan ve beni de şu anda onlara katan şeydir.

— Kavriyamadım. Biraz daha açık konuşsanız...

— Açığı şu baymı: Halka halka birbirine eklenen bir zincir gibi bir şey... Ros 1947 de öldü. İki yıl sonra Ren havâlisinde bulunan Hartigan Koblenste bir kahvede iki Fransız subayının Grund'dan bahsettiklerini işitmiş... Bunlardan biri Roje dö Kantinyi imiş. Hartigan da söze katılmış ve böylece yüzbaşısının kardeşi Alenin ölümünü öğrenmiş. Bu konuşma, bir dostluğa başlangıç teşkil etmiş. İşte ilk halka bu.

— Peki ikinci halka?

— Wolfgang ile Ned Hartigan 1913 de Meksikada arkadaşlık et-

mişlermiş. Hartigan bir gün, Fon kö-nige, Rosun ve Kantinyi'nin kardeşinin ölümünden bahseder ve bu konuşma sırasında onu da Grund'la temizlenecek çok eski bir hesabı bulunduğunu öğrenir. O zamandan beri aralarından su sızmaz iki arkadaşlırlar. Bu da ikinci halka..

— Binbaşı Hartigan bana Nevyorkta oturduğunu zaten söylemişti. Lâkin nasıl oluyor da öteki ikisi de burada bulunuyorlar?

— Fon König çadırı, yıllardır burada kurmuştur. İngilizceyi mükemmel konuşan dö Kantinyiye gelince Fransız ordusunu terkettikten sonra Volstrit malî mahafilinde kendisine bir mevki yaptı ve orada kaldı.

Bu sefer de Patrisya sordu:

— Peki üçüncü halka?

Dallas, anlattığı ehemmiyetsiz şey buymuş gibi omuzlarını kaldırdı.

— Ben de Hartigana Fasta rastlamıştım.

Patrisya gülümsedi:

— O da bize böyle anlatmıştı.

— Yüzbaşı Kantinyiyi de orada tanıdım.

— Onu da Kazablankaya kadar gizleyip kaçırdınız mıydı?

Delikanlı gülmeğe başladı.

— Hayır. Ben Rif muharebeleri sırasında bir zaman Fransız ordusunun peşine takıldım. Dö Kantiyi de o zaman Fransız ordusupda kurmay subaydı.

Hastings istintak edercesine sordu.

— Kardeşinin başına gelenleri size kendisi mi anlattı?

İngiliz, hayır makamında başını salladı.

— Hayır. O zamanlar daha ben Aksak Bacanın adını bile duyma-

mıştım. Sonradan öğrendik onu... Epeyce bir sessizlik hasıl oldu. Dallas tekrar söze başladığı zaman kesik kesik konuşuyordu.

— Üç sene kadar oluyor, benim de Grund'la başım derde girdi ve bu yüzden hayli felâkete uğradım. Şimdilik size bundan fazlasını söyleyemeyeceğim. Yalnız o zaman Fransis Okevud ve Ned Hartigan hakiki birer dost olduklarını gösterdiler. Bu bakımdan geçen sene Amerikaya geldiğim zaman Binbaşıyı arayıp bulmamdan tabii bir şey olamazdı.

Devam ettikçe delikanlıyı garip bir kararsızlık bürüyordu:

— Ona anlattığım hikâye... Evet o hikâye, dördümüzü de birbirimize daha ziyade yaklaştırdı.

Patrisya sordu:

— Yani, sizin de Aksak Bacak'la görülecek hesabınız var demek istiyorsunuz değil mi?

Delikanlı ciddi bir tavırla:

— Evet! cevabını verdi.

Sonra iâve etti:

— Görüyorsunuz ya... Mukadderat demekte haksız değilim.

Hastings genç kıza baktı:

— Vallahi bana kalırsa...

Patrisya sabırsız, avukatın lâkârdısını ağzına tıkadı:

— Mister Dallas birlikte kim giderse gitsin... Burası mühim değil. Asıl mesele Cimmiyi bulmakta.

Hastings, pratik bir iş adamı haliyle:

— Evet ama, şartlarımızda bir değişiklik olmayacak! dedi.

— Helbette.

Konuşma böylece sona ermişti. Lâkin Dallas avukatın arkasından dışarı çıkacağı sırada Patrisya onu durdurdu:

— Siz gitmeyin. Sizinle konuşacaklarım var.

Sonra Hastingsi savdı.

Esrarengiz Yardımcı

Mis Feyn odaya döndüğü sırada, ziyaretçisi, şöenin üstünde ki portreyi seyrediyordu.

Hemen söylendi:

— Bu resmi Harrington Man yaptı. Ben o zaman henüz on sekiz yaşıdaymışım. Güzel bir resim değil mi? Lâkin ahbaplarımdan çoğu, benim hiçbir zaman bu kadar melek halli olmadığımı söylüyorlar.

Dallas o ciddi sesiyle:

— Resim güzel! dedi. Sonra size hâlâ benziyen tarafları da çok.

Kız gülmeğe başladı.

— Villi Hastings sizin gibi düşünmüyor. Benim daima ve her geşeye karşı memnunsuzluk gösterdiğim, hayatımdan memnun olmadığım fikrinde...

— Garip şey! Halbuki dünyada hayatından memnun olmaları arasında akla gelecek en son insan, siz olabildiniz.

Genç kı, tırnaklarını avucuna sürerek parlatırken lâkayt bir tavırla sordu:

— Neden? Param çok ta ondan mı? Hayat beni çok sıkıyor halbuki... Belki de benim hatam var bu işte; fakat hayatın da bana vereceği bir tat kalmadı artık...

— İnsan hayatına ne katarsa, hayat da ona onu verir demezler mi?

— Benimkisi öyle değil... Ben macerayı çok seven bir kıyım. Kendi tayyaremi kendim kullanırım. Sürgün avlarına iştirâk ederim. Seyahate çıkarım. Lâkin yine de memnun değilim. Bunu nasıl izah edebilirsiniz?

Erkek ona, dalgın dalgın, baktı:

— Kabalık etmiş olmazsam yaşı-nızı sorabilir miyim?

— Hay hay, yirmi beş yaşındasınız!

— Belki de aradığınızı bulamı-yorsunuz da onun için mesut değilsiniz!

(Arkası var)

Yüzbaşı Kantinyi'yi de onun emriyle bir tuzağa düşürerek Ren havâlisinde bulunduğu sırada öldürdüler.

Nakleden: I. ŞERİF

Bu esnada sarışın dilber valizi raftan indirmişti. Kanapeye koydu. Şapkacığını altın sarısındaki saçlarının üstüne oturttu. Sonra valizi tekrar eline alarak sessizce kapıyı açıp vagonun koridoruna çıktı. Tren de bu esnada Fransız hududundan önceki İsviçre istasyonuna olan Porrentruy'a girmiş bulunuyordu.

Tam sarışın kız, vagonun basamağına ayak atıp istasyona inmeğe hazırlanıyordu, ki birdenbire omuzuna ağır bir el çöktü. Kız, dönünce karşısında Pumpkin'i gördü. Milyoner:

— Nereye böyle?.. diyordu. Bizim valizle ne tarafa azimet? Çabuk şu valizi verin bakayım?.

Sarışın dilber fena halde kızmıştı:

— Efendi, deli misiniz siz?.. Bırakın valizi diyorum!.

Milyoner, valizi, kızın elinden koparıncasına alırken:

— Fazla uzatmayın, Şimdi kontrolü çağırırım ha! dedi. Benim gibi tek başına, bir sürü tren hırsızını atlatmış eski bir kurtu da siz mi yere serceksiniz yani?.. Gülerim vallahi!.

Ve bu sözleri söyliyerek kızı istasyon peronuna ittiği gibi kapıyı kapattı. Sarışın dilber - ki adı Eleonor Kamp'tı - müthiş bir surette kızmış, tiren kalkarken, peronda koşuyor ve bağırıyordu:

— Siz görürsünüz. Bu yaptığınız iş size pek pahalıya mal olacak!.

Pumpkin kulak asmadı. Getirip valizi kompartimana koydu ve Fransız hududuna girip te gümrükçülerin karşısına çıkıncıya kadar valizlerine bakmadı bile.. Ama, gümrük kontrolundan geçmek zamanı gelince bir de valizleri aşağı indirdi ki ne görsün?.. Bir valiz fazla!.. Evet, kendisinin altı valizi varken, bir de tipki kendisinin gibi yedinci bir valiz peyda olmuş. Ve sarışın kız hatırladığı vakit kızcağıza oynadığı oyunu düşününce sırtından soğuk terler boşandı.

Ama bu hiçti. Asıl Fransız gümrük memurunun karşısına geçince soğuk terleri seyretelemiydi. Memur soruyordu:

— Gümrüklenecek birşeyiniz var mı?

— Benim yok ama, şurada bir fazla valiz var?.

— Nasıl fazla valiz.. Sizin değil mi yani?.

— Değil..

— Eh, nasıl olmuş da sizin valizler arasına karışmış?.

— Bilmem..

Memur anlayışlı anlayışlı gülererek valizi açarken:

— Biliriz, biliriz!.. dedi. Şimdi bu saatler sizin alâkanız yok demek!.

Valizin içi meğerse çeşit çeşit kadın saati dolu değil mi imiş?.. Ömründe ilk defa dünyada bu kadar çeşit kadın saati bulunabileceğini seyreden Pumpkin'e tam on beş bin dolar gümrük parası ödettiler.. Haydi paraların gittiği mühim değil, ya kızcağıza ettiği oyun?.. Şimdi her halde İsviçre polisi, Fransız polisine kendisini bir hırsız olarak haber vermiş bulunacaktı bile. Pumpkin Fransız hudut istasyonunda inip sabahı orada ettikten sonra telefonla, hududun öte yanındaki Porrentruy kasabasında Eleonor buldurttu ve otomobille yanına getirtti:

— Vallahi affedersiniz bayan!.

New York'lu milyoner William Pumpkin, bu seferki Avrupa seyahatinden hiç menun kalmamıştı. Bir kere dinlenmeğe indiği İsviçrede nereye ayak bastıysa yağmurdan göz açmaya imkân bulamamıştı. Sonra Nihayet Basel'den Fransaya gidecek ekspreste bir yatak bulmak uğrunda bütün gayretleri de boşa gitmişti. Yataklı vagon memuruna, birini dışarı attırıp kendi onun kompartimanına kurulmak için bir pamuk kralına yaraşır rüşvet teklifi ettiği halde herif reddetmesin mi?..

Ve Pumpkin, asık suratla birinci mevkiye boş bir kompartimana yerleşip pencerenin kenarına oturarak ayaklarını da karşısındaki yere uzattı. Hiddetini yenmeğe çalıştı.

Tren Basel istasyonundan hareket edeli hayli olmuş, ikinci bir istasyonda durmuştu. Birden Pumpkin'in kompartimanının kapısı açıldı. İçeriye gayet dilber bir sarışın kız girdi. Bir müddet milyonerin ters bakışları karşısında tereddüt ettiği görüldü. Fakat Pumpkin, hemen ayaklarını karşıki kanapeden çekmiş, aksi suratında mümkün olanı kadar tatlı bir tebessümü hasıl etmeğe çalışmıştı. Sarışın güzel, elindeki valizi, tenteli rafa yerleştirip milyonerin karşısına otururken:

— Affedersiniz, sizi rahatsız ettim!.. dedi.

William Pumpkin, o saniyede, New York'ta bıraktığı yüz on kiloluk Mistres Pumpkin'le bu sarışın dilberle karşılaşıyordu. Birden, kavalilik damarları kabardı:

— Ne rahatsızlığı efendim?.. diye söylendi. Hoş geldiniz, safalar getiriniz!.

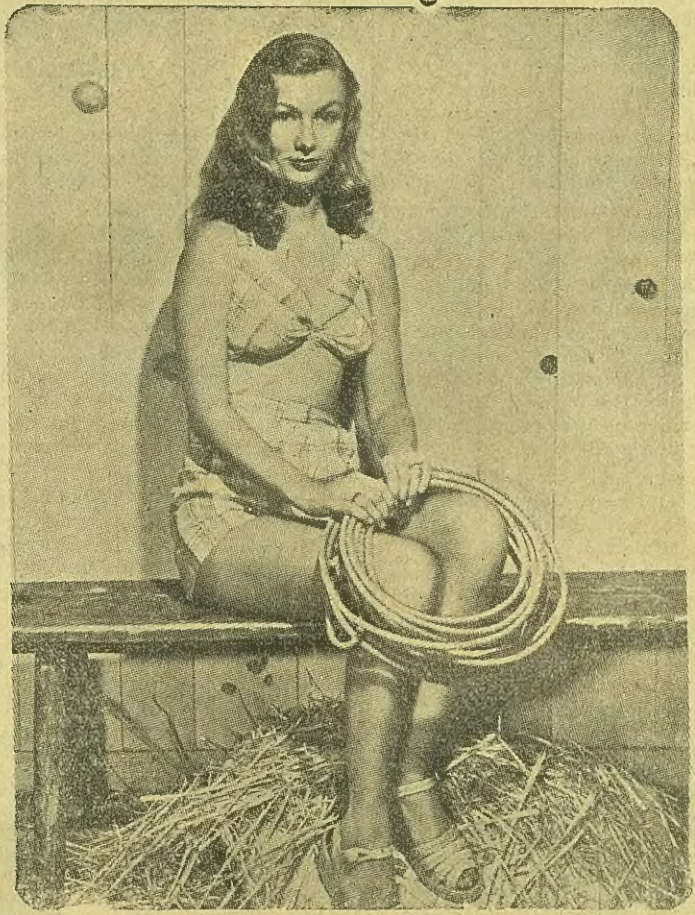
Ve ahbaplık böylece başladı. Hem öyle başladı ki yarım saat sonra sarışın kız, karşısındaki zatin kim olduğunu öğrenmiş; kendisi de adını, sanını söylediği gibi adresini bile vermişti.

Sarışın kız huduttan evvelki son İsviçre istasyonunda ineceğini söylüyordu. Mister Pumpkin ise Paris'e gidecek. Oradan da şimale hareket ederek kendisini Amerikaya götürecek olan gemiye binecekti.

Hava karardığı zaman iki yolcu, tren kanapeleri üstünde kendilerini mümkün mertebe rahat bir halde yerleştirip uyudular.

Gecenin saat kaç olmuştü bilimez. Pumpkin, hafif bir gürültü sezerek gözlerini araladığı vakit, kompartiman komuşusu sarışın dilberin, parmaklarının ucuna basarak tenteli rafa uzandığını ve oradan bir valiz almaya çabaladığını fark etti. Kısık gözleri arasından baktı. Kızın almaya kalktığı valiz, kendi valizlerinden biriydi.. Vay canına!.. Demek bu kadar masum görünen bu dilber de meğerse başbayağı bir tren hırsızymış ha!.. Sen koskoca Pumpkin'i tongaya bastıracağın öyle mi?.. Senin ağzın daha süt kokuyor be yavrucağıma!.. Teksaslı tiren soyguncularıyla bile başa çıkmış olan Pumpkin sana mı avlanacak!.. Şimdi görürsün!.

SİNEMA

Veronica Lake

Hayatı: Veronica Lake, asıl ismiyle Constance Ockelman, Brooklyn'de doğdu. Annesi Veronica sonradan babası Harry'den ayrılarak ressam Anthony Keane ile evlendi ve küçük kızın adı Constance Keane oldu.

Veronica çocukluğunda tam manasiyle afacan bir kızdı. Kendi yaşındaki kızlarla birlikte evcilik oynayacağına, erkek çocuklarıyla oynardı. Beş yaşındayken bir cerrah olmağa karar vermiş bulunuyordu. Ama on sekiz yaşındayken kendini Hollywood'da buldu.

Filmleri: Veronika'nın genç bir artist arkadaşı vardı. Adı Gwen Horn olan bu kız bir gün Veronica'yı bir stüdyoyu gezdirmeğe götürdü. Orada rejisörlerden biri genç kızın tipini beğendi ve artist olmağa ikna etti.

Böylece Veronica yıldızlığa doğru ilk adımını attı. Artık artist olmayı adamakıllı aklına koyduğundan bir tiyatro mektebine de devam ediyordu.

Eddie Cantor'un Kırk Küçük Anne filminde bir role seçildiği zaman rejisör genç kıza saçlarını ufak bukleler halinde toliyeceği salıvermesini söyledi. O sırada prodüktör Arthur Hornblow "I Wandet Wings" mesini söyledi. O sırada prodüktör Arthur Hornblow "I Wandet Wings" seçti, saçlarını sağ gözünü örtecek kadar döktürdü ve bu orijinal kuvafla onu meşhur etti. Alan Ladd ile birlikte Saygon isimli bir esrar melodramı ve Joan Caulfield ve Barry Fitzgerald ile birlikte The Sainted Sisters - Melek Hemşireler isimli çok güzel bir komedi çevirdi.

Hem size karşı pek kabalık ettim, Hem de kendi başıma iş açtım..

Sarışın dilber güldü:

— Bu birşey değil Mister Pumpkin!.. Şimdi ben bu saatleri İsviçreye geçirirken, Fransadan geliyor diye iki misli gümrük alacaklar!.

Milyonerin gözleri büyüdü:

— Ne diyorsunuz?..

Birlikte İsviçre gümrük dairesine uzandılar. Hesap ettirdiler. Saatlerin tekrar İsviçreye girmesi için 24 bin dolar vermek icap ediyordu. Pumpkin, ahlaya oflaya cebinden çek defterini çıkardı. 24 bin doldurdu. Sonra tekrar saat valizini eline alan genç kızla beraber geri döndüler.

Uzatmayalım, Eleonor, milyoneri uğurlarken Pumpkin de içinde kurnaz görünme sevdasının kendisine nasıl olup ta 39 bin dolara patladığı-

nı kara kara düşünüp duruyordu.

William Pumpkin, Fransadan Amerikaya hareket eden gemiyle yola çıkacağı gün eline bir mektup sıkıştırdılar. Mektup sarışın Eleonor'dan geliyordu ve içinde şunlar yazılıydı:

"Sayın bayım,
"Teksaslı tiren haydutlarıyla tek başına uğraşan Pumpkin, bu sefer mat oldu. Zira o valizi sizin vasıtanızla Fransaya geçirmek ve gümrüğünü de size ödetmek için mahsustan süphenizi uyandır-mıştım. Bir daha İsviçreye geri geçirmeğe de hiç niyetim yoktu. Ama iyi oldu. Bir kere saatleri bedavadan Fransaya geçirtmiş oldum. Sonra da 24 bin dolar paranızı aldım. Bu size bir ders olsun. İnsanı böyle tavlalar işte!.."

Çiftlikteki misafirler, civarda yaptıkları bir gezintiden henüz dönmüşlerdi. Kadınla erkekli kibar kalabalık, büyük çiftlik köşkünün verandasındaki hasır koltuklara gömüldükleri zaman, yolda başlamış oldukları mübahaseye devam ettiler.

Gelirken, şosenin tamir edilmekte olan bir bölümünden geçmişler, işçilerin, yamaçlardan koca kayaların indirilmesini, sırtlarında taşıyışlarını ve nihayet balyozlarla ufalayıp küme halinde yığışlarını görmüşlerdi. Bir ekmek parası uğrunda bu ağır ve ezici iş, hepsinin yüreklerini sızlattı. İşçilerin yanlarından uzaklaştıkları sırada kafiledeki kibar baylardan biri:

— İşte, demişti. Ceza mahkemeleri uğraştıranlar da bu insanlardır. Bir ekmek parası uğrunda bu derece ağır işlere katlanan bu adamlar, tabii rahata ulaşmak için fırsat arayıp dururlar. Bunlara bir iki bin lira gösterince ne kanundan korkulur; ne de Allahtan!

Bir başkası da tastik etti:

— Evet, Namus ve şereflerini ve herşeylerini para uğrunda satmaya hazırdır bunlar.

Tam bu sırada, kafilenin en güzel kadınların biri olan Karin Lund'un şöylece seslendiğini duydu- lar:

Her Kusun ETİ YENMEZ

Nakleden: Selman EFE

fakir, kimsesiz bir Norveçli müreb- biyenin eline bir sabah bir mektup tutuşturuyorlar. Bu mektupta ne yazıyor biliyor musunuz?

Varlığını bile unutmuş olduğu, hay- lıdır California'da yerleşmiş olan da- yısı varissiz olarak ölmüş ve yegeni- ne tam yüz bin dolarlık bir servet bırakmıştır. Ne hale geldiğini bir düşünün!

Ben o dayıyı çoktandır aklıma bile getirmiyordum. Annem bahse- derdi. Gayet aksi, mendebur, ken- dinden başka kimseyi düşünmez ve kimseye hayır dokunmaz, bir mah- lûk diye anlatırdı. O annemle ba- bamdan önce Amerikaya gelip yer- leşmiş ve galiba zengin olmasında da hasıslığı büyük bir rol oynamış. Zaten bana yüz bin dolar bırakışına önce sevindim ama sonra, no- terin mektubunda, mirası alabilmem

da boşanıverirsiniz, mesele kalmaz!. Sen bugünlerde gözüne birini kes- tir. Ben onunla konuşurum!". di- yordu.

Çiftlik evinin önünden her sabah neşeli rengbeler geçer, akşamları toz toprak içinde, yorgun argın döner- lerd. Bir gün öğle üstü evin önünde dururken bu rengberlerden birinin, benden tarafa geldiğini gördüm. A- dam, boylu boslu ve gençti. Benden bir bardak su rica etti. Birdenbire aklıma, çiftçinin fikri geldi. Reng- bere, eve girmesini söyledim. Bir bardak su, bir de sigara verdim. Sonra ev sahibine haber ulaştırdım. Adam, rengberi karşısına aldı. Pa- zarlığı yaptılar. Sonra da delikanlıyı şehire götürdü ve tertemiz giydirdi.

Uzatmıyalım, birkaç gün sonra hakimın huzuruna nikâh kıyılma- sı için çıkmak üzere çiftçiyle bera-

ber arabaya bindiğimiz vakit heye- candan tir tir titriyordum. Nihayet şehire vardık. Adliye dairesine git- tik. Bir müddet hakimın bekleme odasında bekledik. Delikanlı da ora- ya gelip bize ulaşacaktı. Geldi de. Geldi ama, kendisine alınmış o- lan yeni elbise ile değil. Tekrar eski esvaplarını giymişti. Elinde de koca bir paket vardı. Çiftliki sahibi de, ben de fena halde şaşırılmıştık. Reng- ber elindeki paketi çiftlik sahibine uzattıktan sonra, onun birşey söyle- meğe, daha doğrusu sormaya kalkı- şacağını görünce kesin bir el işareti yaptı:

— Hiç ısrar etmeyin bayım!. de- di. Ben bu işi yapamıyacağım ve yapmak ta istemiyorum!.

Çiftlik sahibi:

— Sen delirdin mi oğlum ?. diye şaştı. 2000 dolar alacak, bir hafta sonra da boşanacaksınız!.

— Yok yok.. Ben sevmediğim bir genç kızla para uğrunda nikâh- lanacak, yani kendimi satacak ka- dar düşmedim bayım!.. Bence nikâh mukaddes birşeydir, böyle oyunla- ra gelmez..

Ve çekti gitti.

Çiftlik sahibiyle ben, birbirimize baka kaldık. Bir de bu fakir adam- lar, para uğrunda her işi yaparlar diyorsunuz. Hayır yapmazlar ba- yım.. Ne çıkarsa, bizim kibar dedi- ğimiz tabakadan çıkıyor.. Bakın o fakir rengber, değil şerefini sat- mak, mukaddes bildiği bir şeye bile para uğrunda ihanete razı olmamış- tı.

Karin Lund'u dinliyenler:

— Peki sonra nasıl evlendiniz?. diye sordular.

Güzel kadın başını salladı:

— Yirmi, yaşama basmama iki hafta kalmıştı, ki bir gün, kibarlar- dan Mister Lund'la konuştuk. Bu işe derhal razı oldu. Evlendik. Ken- disine iki bin doları verdik. Bu sefer de adam boşanmaya razı olmadı. Ve boşanabilmek için daha yirmi bin dolar vermem gerekti. Gördü- nüz mü şimdi basit ve fakir insanla- ra ne kadar iftira ettiğinizi. Vakıa kötüler, her sınıf insan arasında bulunabilir. Lâkin her kusun eti yenmediğini de hatırdan çıkarma- malı!

Bir bardak su ve bir de sigara vererek içeri girmesini söyledim.

— Öyle mi sanıyorsunuz?. Bu hususta katiyen sizin fikrinizde de- ğilim!.

Başka bir kadın:

— Neden?. Bir bildiğiniz mi var. Başınızdan birşey mi geçti? .diye sordu.

O esnada çiftlik köşküne ulaşmış- lardı. Verandaya yerleştikten sonra mübahase devam etti ve Karin Lund, anlatmaya koyuldu:

— Şüphesiz, gençlikte, Amerika- nın Illinois hükümeti içinde bir çift- likte çocuk mürebbiyeliği ettiğimi bilmezsiniz. Çocukluğum, fakirlik içinde geçmiştir. Genç yaşlarımda Norveçten Amerikaya göç etmiş o- lan annemle babamı çok erken ya- larla kaybettim. Kimsesiz, beş pa- rasız, ortada kalınca, Amerikada yerleşip zengin olmuş Norveçli bir çiftçinin çocuklarına mürebbiyelik gibi bir iş buluşumu canıma minnet bilip kabul ettiğimi şüphesiz tah- min edersiniz. Hayatımın birdenbire bir roman gibi başlayıveren bölümü içine girdiğim vakit yirmi yaşına basmıştım. Tasavvur edin bir kere,

için vasiyetnamenin koştugu şartı o- kuyunca tepem attı.

Dayım, benim yirmi yaşını bi- tirinceye kadar evlenmiş olmamı şart koşuyordu. Ancak evli olur- sam yüz bin dolar bana verilecek, aksi halde 21 ime basıp da hâlâ ev- lenmemiş bulunursam, miras, hazi- neye irat kaydolunacaktı.

Bu mektupları okuyunca neler duyduğumu, neler düşündüğümü an- latacak değilim. Yalnız, bir düşünce vardı, ki kafamda sıvrılıp duruyor- du. Yirmi birime basmama daha ancak dört haftam kalmıştı. Bu dört hafta zarfında evlenmem gerekiyordu. Vakıa çirkin değildim. Lâkin ozamana kadar sözleşmiş bulunduğum bir delikanlı da yoktu. Çünkü evlenmeği hiç aklıma getir- memiştim. Şimdi ne yapacaktım?. Ha deyince koca bulunur mu?.

Evinde çalıştığım çiftçiyle karı- sı, talihimin böyle birdenbire dönü- şüne pek sevindiler. Çiftçi: "Canım, vasiyetnamenin o şartını yerine getirmek pek kolay!.. Birini bulur, eline iki bin dolar veriniz. Hemen- cecik bir nikâh kıydırınız. Sonra

KESKİN ZEKÂ

Hüseyin Korkak, köyden kasabaya giderken karşısına zebellâ gibi iki eşkiya çıktı. Biri Hüseyin'in suratına tabancayı tuttu. Öteki de pa- lasını çekip gırtlığına dayadı ve tir tir titreyen zavallı Hüseyine şöyle dediler:

— Bize bir söz söyleyeceksin !. Bu söz doğru olursa seni ktır ktır keseceğiz.. Eğer yalan olursa kurşunlarla delik deşik edeceğiz!.. Haydi bakalım, söyle sözünü!..

Zavallı Hüseyin Korkak nasıl etsin, ne desin de bu haydutlardan yakayı sıyrısın?. Düşünün bakalım keskin zakâhlar!

Alinin cebinde 10; Velinin cebinde de 14 lira vardı. Veli, Aliye 2 lira verse, ikisinin de paraları 12 şer lira edecekti. Eğer Ali, Veliye 2 lira verirse, Alinin 8 lirası kalacak; Velinin de 16 lirası olacaktı.

Yavuz GAZETECİ

NE OLU-
YORUZ
YAHU?

KAÇACAK BİR
YOL VAR MI?

HAYIR...
KAPANA
KISILDIK.

ASKERLER EVİN
DÖRT BİR YANINI TUTMUŞTU.

İŞLER SARPA SARIYOR
BAKALIM NASIL SIYRILA.
ÇAĞIZ BU
İŞTEN

BU SEFER HAPİ
YUTTUK

NE DERSİN KAP-
TAN SENİ KUR-
TARAYIM MI?

BURAYA MENDEZİBALE Sİ-
LÂH GETİREN KAPTAN
SAKLANMIŞ ARIYACA
GİZ

BÜYÜRÜN..

İÇERİ GİRDİLER..

HAYDİ NE YAPACAKSAN
YAP.

GEL BURAYA..

BURADA GİZLİ BİR
KAPI VAR.. GİR
İÇERİ...

SEN NE YAP-
CAKŞIN..

YAVUZ KAP-
TANI GİZLİ
KAPIDAN
İÇERİ İTTİ.
BÖŞ GAR.
DROBU KA-
PINKİ ÖNÜ-
NE YER-
LEŞTİRDİ.

SEN. SESİNİ ÇIKARMA..

ASKERLER YUKARI ÇIKTILAR..

HER ODAYI MUAYENE
EDECEKSİNİZ.. HERKESİN
KÂĞITLARINI DİKKATLE MU-
AYENE EDİN
AÇILMAYAN
KAPİYİ
KIRIN..

KAPİYİ AÇIN..

BÜYÜRÜN PASAPORTUM..
İÇERİ GİREBİ-
LİRSİNİZ..

TÜRKSÜNÜZ.. RAHATSIZ ETTİK

YAMAN ÇO-
CUKSUN.. BU SEFER DE
KURTULDUK
KAPTAN

ARKASI VAR

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

ŞU ÇIKINTI DA NE ? BİR MAĞARA KAPISINA BENZİYOR.

22

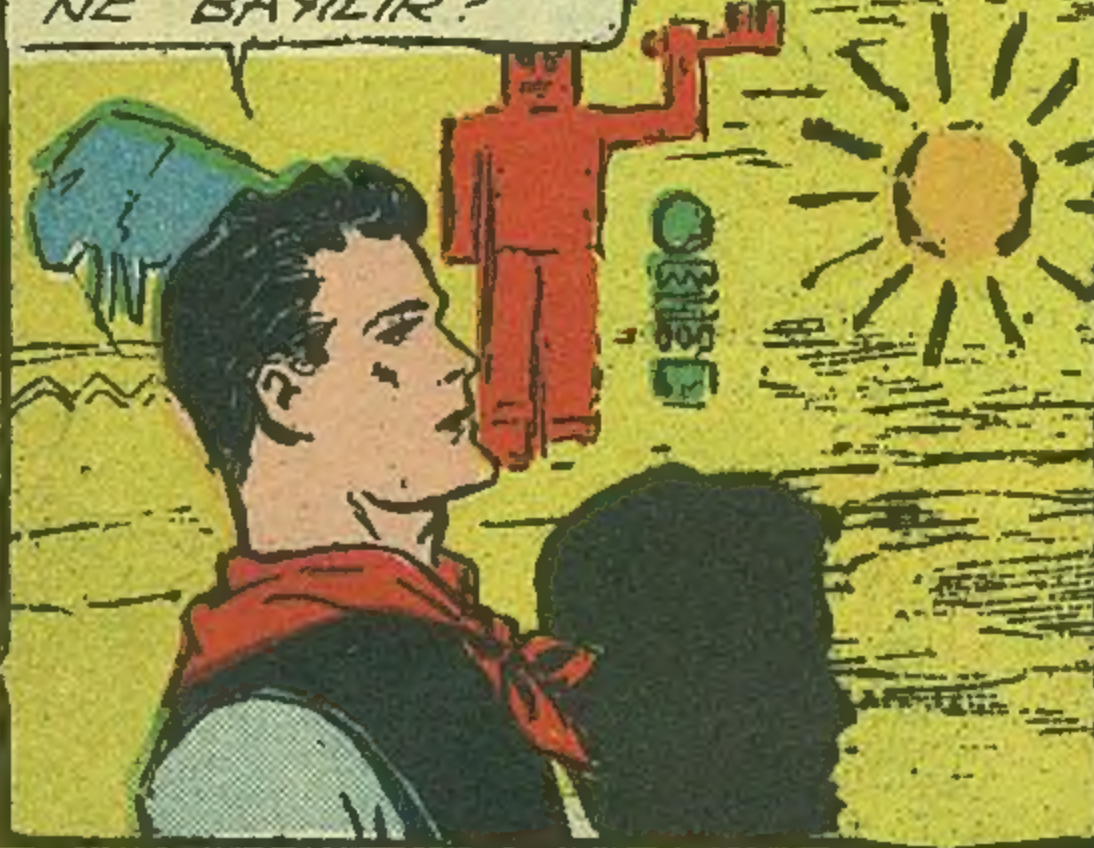
HAKİKATEN BİR MAĞARAYMIŞ.. HEM DE ÇOK ESKİ...

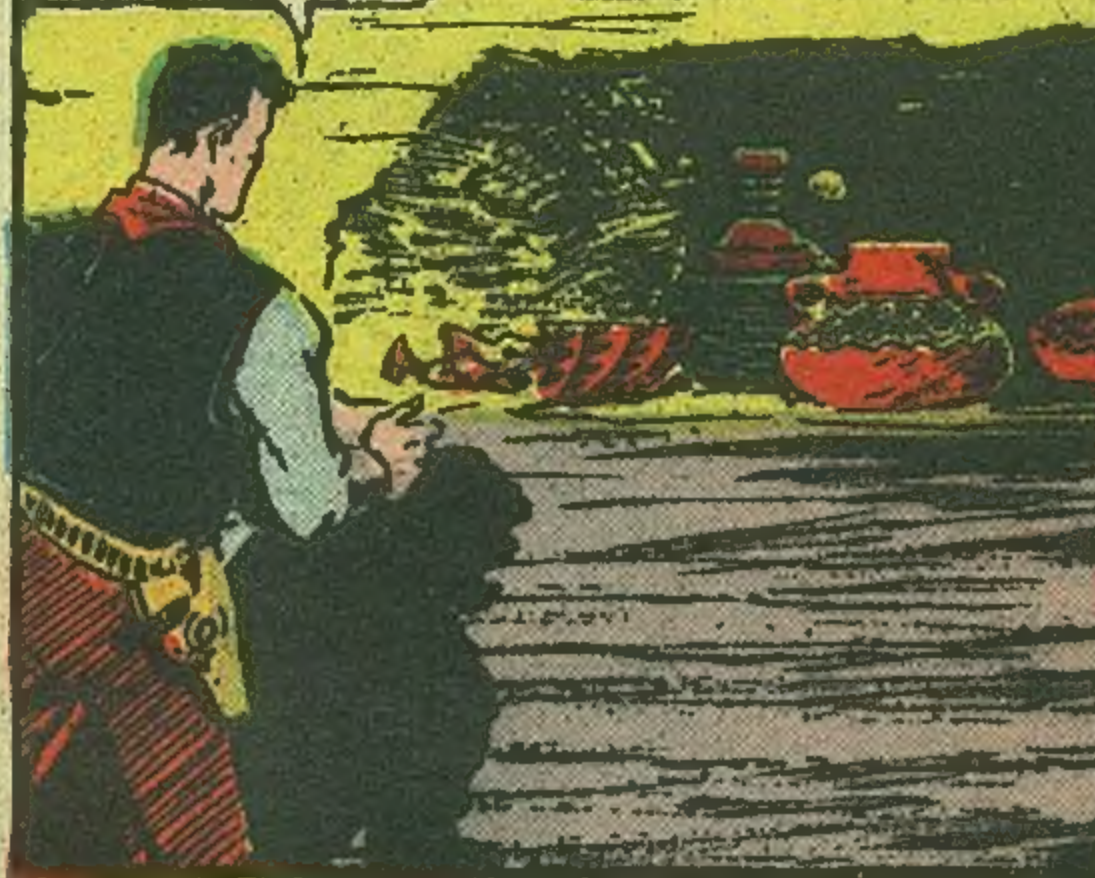
BİR ZAMANLAR BURADA OTURULMUŞ GALİBA.. ZEMİN ASİLTİ GİBİ YUMUŞAK..

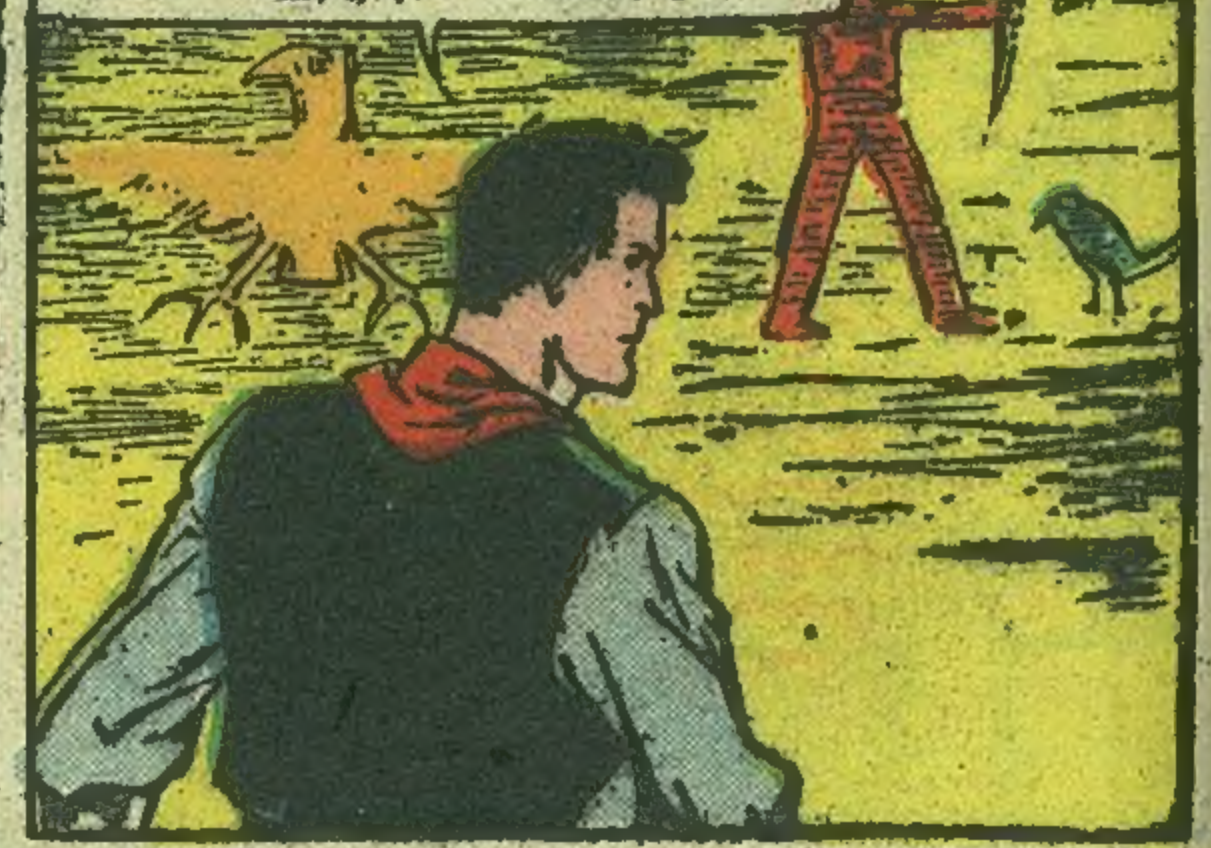
DUVARLARA RESİMLER YAPILMIŞ. KİMBİLİR JANIN BABASI BUNLARA NE BAYILIR?

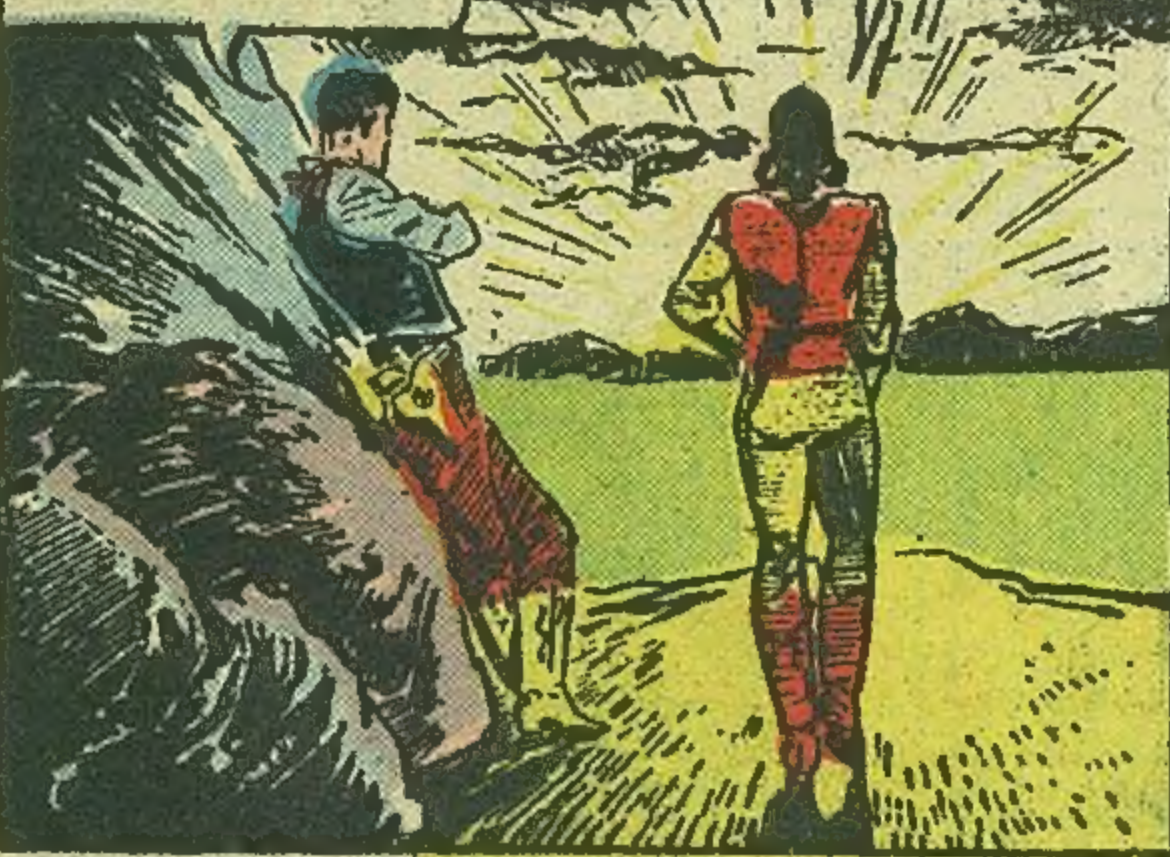
ESKİ VAZOLAR.. BU HAKİKATEN BİR KEŞİF..

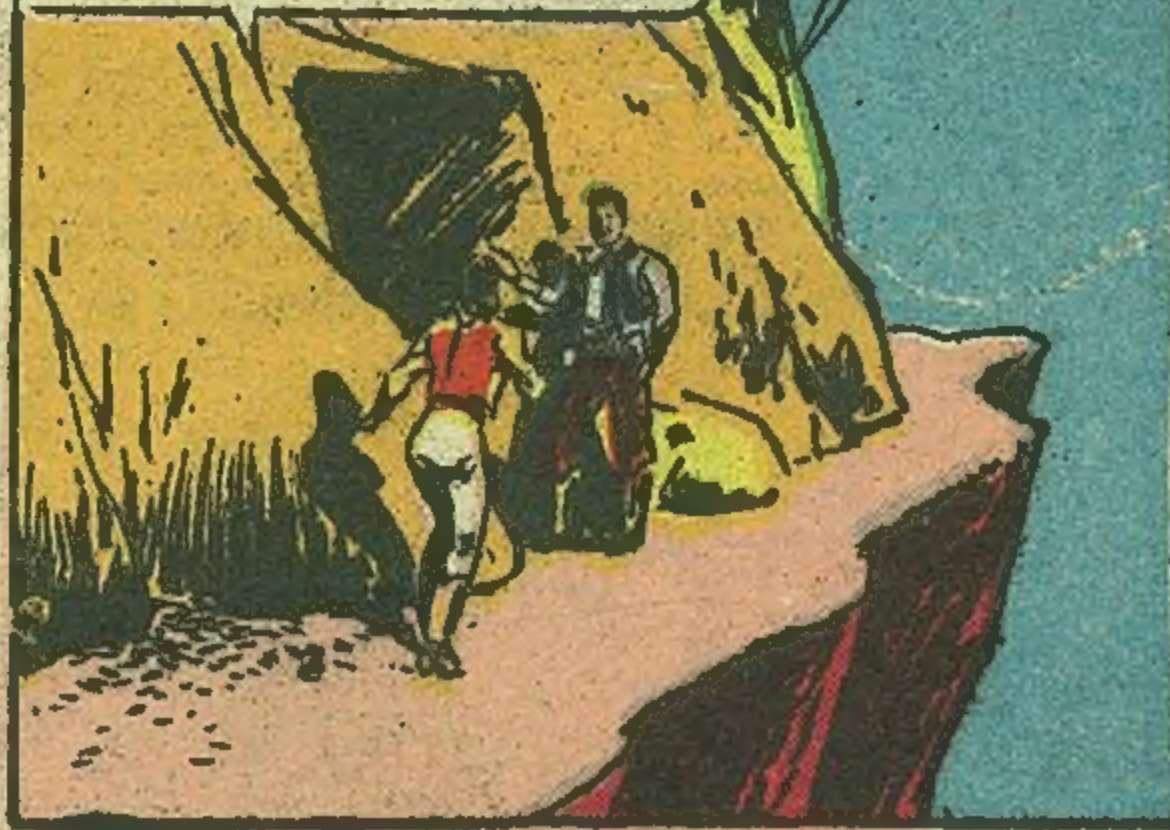
ŞU MAĞARAYI İYİCE DOLAŞAYIM MÜHİM BİR YER. FAKAT GEÇ OLDU. JANIN YANINA DÖNEYİM. MERAK EDER..

KİMBİLİR NANNİYE NE OLDU? GİDELİ BİRKAÇ SAAT OLUYOR.. HAVA DA İYİCE SOĞUDU

SANA ŞU MODERN APARTIMANI GÖSTERİYİM Mİ?

BİR MAĞARA! NE GÜZEL ŞEY..

BURADA HİÇ OLMAZSA SÖĞÜKTAN KIRILIR DANIYACAGIZ

EVET AMA AĞLIĞI NE YAPALIM. BEN ÖLÜYÜM.

DEH BENİM İHTİYAR ATIM DEH!

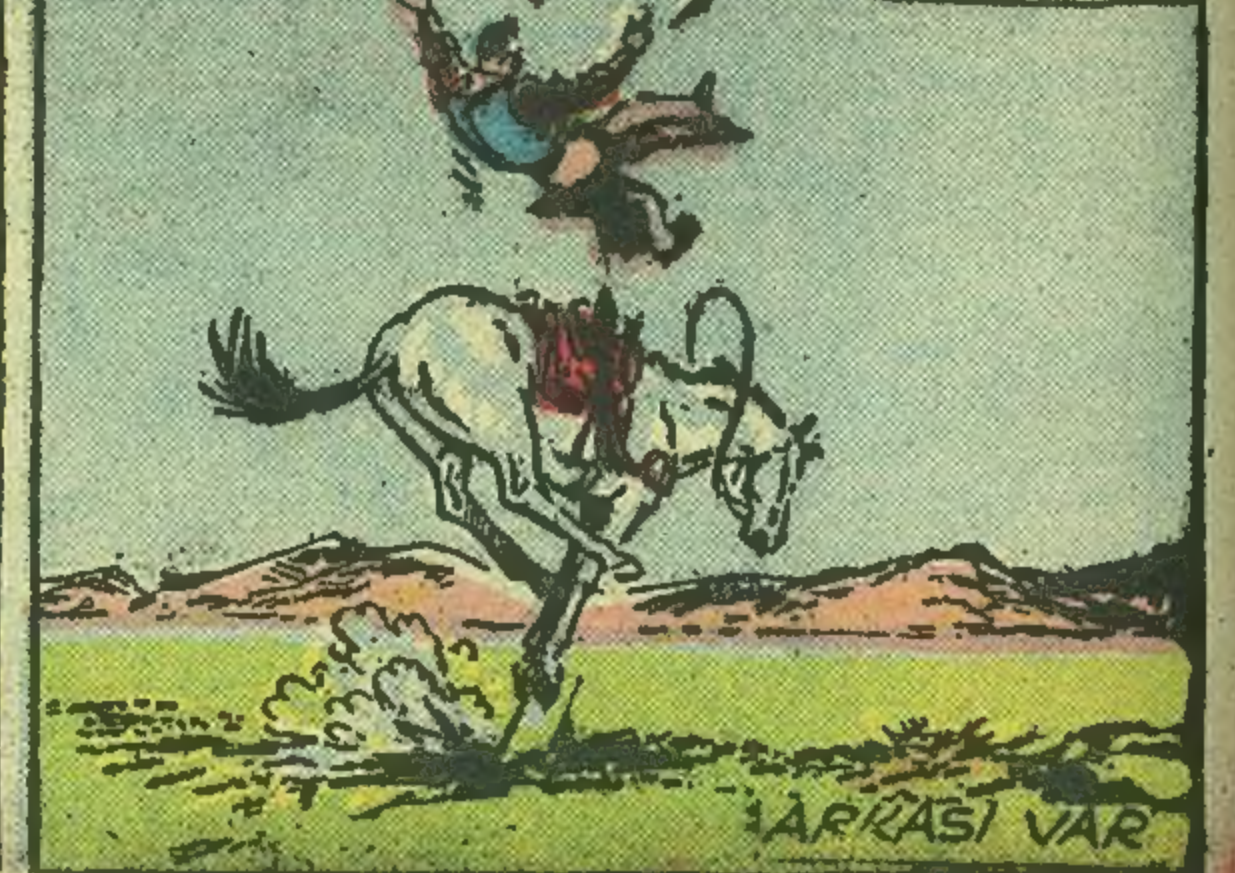

BİZ GELELİM NANNİYE

ŞAYET ŞU MAHMUZLARIMIN TADINA BAKMAK İSTEMİYORSAN DA.. HA FABEL OL...

HEY... BEN SENİN CANINI YAKMAK İSTEMEMİŞTİM... SENİ UYUZ KATIR SENİ..

ARRASI VAR

YILAN KADIN

GIDO VALLİNİN YATAGININ YANINA DİZ ÇÖKER VE ONUN KÜÇÜK ELLERİNİ OPER.

BENİM SEVDİĞİM SENSİN VALLİ.. BUNU SENDE BİLİYORSUN.

OH GİDO! BENDE SENİ SEVİYORUM.. TA İLK GÖRDÜĞÜM ANDAN BERİ.

22
43

ÖYLE İSE NEDEN BERABERCE KACIP KENDİMİZE BİR HAYAT HAZIRLANMIYORUZ? NİCİN MESUT OLMIYORUZ?

GİDO MARSELLADAN DAHA FENA FENA BİR KIZ OLMAMI İSTİYORSUN?

ÜZÜLME CANIM. BİZİM İÇİN ASLA SAADET OLMA YACAK YANIMA GEL SÖYLE. BASHINI BENİM YANIMA DAYA. ELİNİ SIK. HAYATIMIN YEGANE MESUT GEÇESİNİ YASAMAMA MÜSAADE ET!

BENİ AFFET, HAKLISIN BİR DELİ GİBİ KÖNÜSTÜM!

BENDE ÖYLE KÜÇÜK MELEGİM!

ÇOK MESUDUM GİDO, SENİ ÇOK SEVİYORUM.

NE İSTİYORSUN?

MATMAZEL ATTEK BASINA AHİRA GELDİ. ARABA İLE M. VALLİ ORTADA YOKLAR. NE YAPMA MI EMRE DERSİNİZ?

HİÇ BUNUNLA SEN MEŞGUL OLMA, KİMSEYE DE BİR ŞEY SÖYLEME!

YA MATMAZELİN BASINA BİR KAZA GELDİ VE ÖLDÜYSE. MÜSADE EDERSENİZ BİR BAKAYIN!

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

BÜTÜN GECE VALLİ GİDODAN BU SAF GÜNAHİCİN ÖZÜR DİLEYEREK HAYALİ BİR ASKLA AVRUR.

SABAH KARIŞI. BÜTÜN GECEYİ UYANIK OLARAK SALONDA GEÇİREN MARSELLA KAPININ VUKUL MASİNİ DUYAR...

VALLİ KALKMAK İÇİN GAYRET
GARFEDER.

GİDO, BİZİ KARI KOCA ZANNETTİ.
BÜTÜN GECE İKİMİZDE
EYDEN UZAK KALMA-
YIZ.

GİTME MİZE İM-
KAN YOK. YAVRUM.
OTOMOBİL BOZLUK.
HEM SENDE KAL-
KAMASSIN. YAVRUM.

22
44

VALLİ DURAMIYARAK YAS-
TİĞA DAYANIR. GİDO ŞEF-
KATLE ELLERİNDEN TUTAR.

SÖYLE BANA FIRTINADA NE-
REYE GİDİYORDUN ÖYLE?

SANA YETİŞMEK
İSTİYORDUM. GİDO
VENEDİĞE AYRIL-
MAK İÇİN GİTMENE
MANİ OLMAK İS-
TİYORDUM.

ZAVALLIĞIK. PEKİ AMA SEN Bİ-
ZİM İÇİN NE DİYE BU KA-
DAR ÜZÜLÜYORSUN? AR-
TIK TİTANYA İLE ARAMDA HER
ŞEY BİTMİŞTİR.

HAYIR. BÖYLE
SÖYLEYENESSİN. BU
BİR HAKSIZLIK BİR
ZALIMLIK OLUR.

AH ANLADIM. SE-
NİNDE BU MESELEYİ BİL-
MEN BENİ ÇOK ÜZÜ-
YOR.

ABLAMI ÇEKİŞTİRMEM
ÇİRKİN BİR ŞEY AMA MASLİM
OLAN TİTANYAYI KURTARMAK
İÇİN BUNA MECBURLUM.
ANNEMİN ODASINDA
HER GECE GLOKO İLE
BULUŞAN MARSELLA
İDİ. LAKİN SANA KAR-
SI OLAN İHTİRAŞI KARL
NA BİROYUN OYNAMAK-
TA ONU GECİKTİRMEDİ.

VALLİ YATAKTA DOĞ-
RULUR. YÜZÜ SAP-
SARIDIR.

BUNLARIN HER
İKİSİDE ÇOK AĞIR
OLMAKLA BERABER SE-
NİN YANINDA YERİNE GETİRECEĞİM.

GİDO BENİ HAKİKATEN SEVİ-
YORSAN BANA İKİ ŞEY VAAD
EDECEKSİN. BİRİNCİSİ MAR-
SELLAYI AFFETMEK İKİN-
CİSİDE TİTANYADAN AFDİ-
LEMEK.

TİTANYA İLE ARANIZDA
ARTIK HİÇ SADETE OL-
MAYACAK VALLİ. ÇÜNKÜ
ONU SEVMİYORUM VE
GALİBADA SEVMEMİŞİM.

ONA KARŞI
ZALİM OLMA
O BUNA LAYIK
DEĞİLDİR.

VALLİ KENDİSİ-
Nİ TEKRAR YAS-
TIKLARIN ÜSTÜNE
BIRAKIR. GÖZLERİN-
DEN AKAN YAŞLAR
YÜZÜNÜ İSLATMAK-
TA, GİDO ASABI, ASA-
Bİ DOLAŞMAKTADIR.

ARKASI VAR

TAKLA

Yazan: M. YAMAN

Neseli bir genç kız gurubu içinde birisini göstererek:
— İşte şu ufak tefek olanı benimki, dedi. Sağını mavi bir kurdele ile boğmuş olanı. Uzaktan da akılabamdır.

Yüzbaşı Kâzım gülümsedi:

— Desene ideal denilen şey bir boş lâkırdı!

Nasih sakıldı:

— Yani karım çirkin mi?

Yüzbaşı telâşlandı:

— Yok, vallahi değil. Zaten ben onu ötekilerin arasında bir genç kız kardeş sanmıştım. Sen şöyle boylu boslü, fevkalâde ihtişamlı, hem de sarışın, mavi gözlü isterdin de.

Nasih anlatmağa başladı:

— Hakkın var, ideal denilen şey pek boş. Bu sessiz, içinden pazarlık-
lı Ferideye ben yan bile bakmazdım. O sene Adada tamam on iki kız vardı. Birbirinden güzel kızlar. Hemen hepsiyle de şöyle gözle sevimsem vardı. Hafif tertip sakalaları, yalnız kalınca iç çeker, onları ümitlendirirdim. Eh, zengin bir avukattım. Kim varmak istemez? Pardon, bir tanesi vardı. Yani bu Feride. İstemiyordu beni. Çünkü evlerinde misafir olduğum halde dargındık. Çünkü daha önce, on, on bir yaşındayken ben ona bir takla attırıştım.

Yüzbaşı şaşırıldı:

— Takla mı?

Nasih güldü:

— Evet. Zalimane bir şaka, bir hat. O zaman ben de hukuka gidiyordum. Boğazdaki yalıda oturuyorduk. Bize misafir gelmişlerdi. Ben onu şaka diye limonluğa kapatmış ve bir takla atarsa kapıyı açacağını söylemiştim. Ağladı, sızladı, yalvardı. Sonunda mecbur oldu. Fakat işte o zamandan beri bana kin bağlamıştı. Yüzüme bakmak istemiyor, zoraki konuşuyordu. Etraftaki kızların her biri bir tarafa dağıldı. Mevsim sonuydu. Ben pansiyondan çıkmış, onlarda oturmağa karar vermişim. Etraf boşalıp da yalnız kalınca başımı ona çevirdim. Alıcı gözüyle baktım. Yaman bir genç kız olmuştı. Bir kucak ateş. İnsan dikkat ettikçe daima başka başka güzelliklerini buluyor. Şiir onda, müzik onda, ses onda, ev hanımlığı onda. Bilmediği yok hıznırın. Üstelik ahlak ve karakter sahibi. Barıştıracam diye uğraşa yalvara tutuldum gittim.

— Sen benim ağabeyim sayılırsın!

Diyor, başka bir şey demiyordu. Kaçırıyorum, dedim. Kendimi öldürürüm, dedi. İntihar ederim, dedim. Allah taksiratını affetsin, dedi. Dayım zorladı, yengem cebretti, eniştem hatırını ortaya koydu, büyük-anası, gözüm açık gider, dedi. Dünyaya ayaklandı kepaze etti beni. Nihayet nişana, aynı güçlüklerle ni-

kâha razı oldu. Gel gelelim düğünü uzattıkça uzatır. Tamam, iki yıl nikâhlı bekletti beni. Ayrılıyorum, dedim. Hangi gün mahkemeye gideceğiz, dedi. Kız seni vuracağım, beni zora çekme, dedim. Vah vah, dedi. Bu hukuk tahsilini hapishanelerde yürümeğin için mi yaptın? Dedim ya Kız değil Allahın bir belâsı. İnatçı da bir huyum vardır. O kendini zora çektiğin ben yanıyor, o uzak kaldıkça ben eriyordum. Bayağı boynumu armut sapına çevirdi. Baktı ki ben geberip gideceğim. Düğüne razı oldu. Bir şart koştu. Düğün benim Boğazdaki evde olacak. Apar topar o battal binayı tamir ettirdim. Eksiklerini, gediklerini yerine koyup oturulur bir hale getirdim. Kalktık oraya gittik. Düğün oldu. Bahçe kum gibi davetli dolu. Haspaya gelinlikler de öyle yakıştı ki ağzım kulaklarıma varıyordu. Bütün hınzırlıklarını unutmuşum. Kendisini naza çektiğin tadı artmıştı kâfirin. Benim halimi gözlerimden anlıyordu:

— Nasih Bey, sen galiba benimle yalnız kalmak istiyorsun, dedi. Haydi limonluğa gidelim.

Kâfirin kurduğu tuzağı ne bilirim. Kol kola gittik. Bir içeriye atsam kucaklıyacak, saçlarını koklayacak, öpecektim. O girdi, ben de girdim. Birden dışarıya fırlayıp kapıyı kapatmaz mı? Singir singir bir kahkaha kopardı. Sark diye sürgüyü sürüp beni içeriye kapattı.

Her tarafta bizi arıyorlar. İçlerinde muzip arkadaşlar, alaycılar var. Gerçi az çok karanlıktayız ama ne tarafa gittiğinizi biliyorlar.

— Feride, dedim. Bırak şakayı. Aç kapıyı.

— Açarım Nasih ağabey, dedi. Bir şartla.

— Nasıl şart?

— Bir takla at da göreyim.

O zaman kafama dank dedi. Ama iş isten geçmişti. Yalvardım:

— Feride, geliyorlar. Beni rezil etme.

— At taklayı bakayım.

— Feride bugüne kadar kanımı, iligimi kuruttun. Bu gece olsun yapma.

— At taklayı.

— Ayol arkamda güveylik elbiseler var. Toz toprak içinde kalacağım.

— At taklayı.

— Odamıza gidince sana kırk tane takla atarım.

— Hayır, burada, limonlukta.

— Yapma Feride. Ayaklarını öpeyim. Bak geliyorlar.

— Onlar gelinceye kadar vakit var. Ne olacak, bir, iki saniyelik iş.

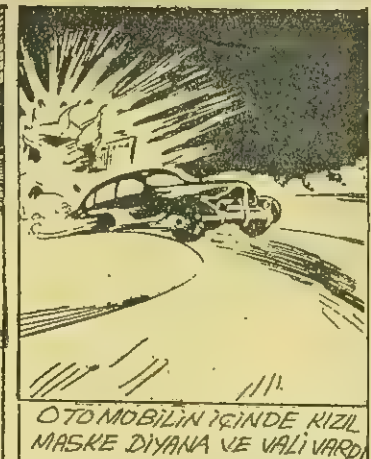
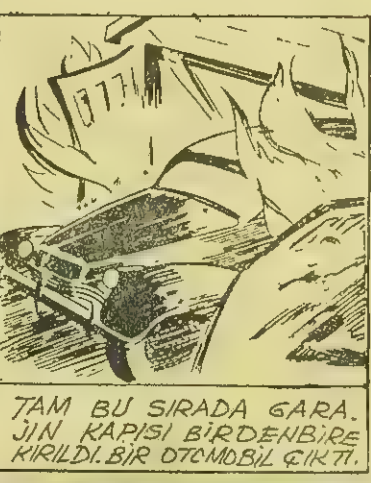
Çaresiz, ellerimi ve başımı yere koydum. Vücudumu tekerledim. O gülmeden katliyordu.

Yüzbaşı kendisini tutamadı. Bir kahkaha kopardı. Feride uzaktan bu neseli konuşmanın mevzuunu işaretlerle sorunca öteki seslendi:

— Sonra anlatırım, çok hoş bir fıkra.

Ve yüzbaşıya sordu:

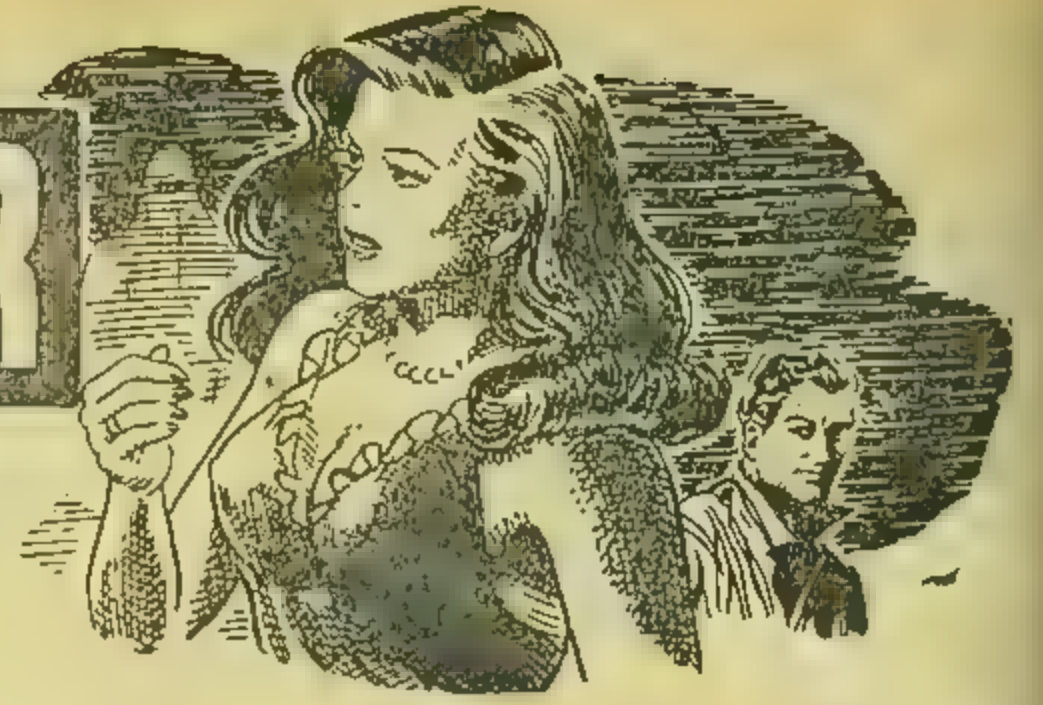
— Kuzum aklına güldürücü bir fıkra gelirse söyle bana.

İYİ SAATTE OLSUNLAR

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU

Esrarengiz Aşk ve Macera Romanı: 22

Tuğrul zarif bir reverans yaptı: — Sizi rahatsız etmekte kabalığının da bulunduğum için özür dile- rim sayın bayan. Zevcinizin yanında her şeyin konuşulması mümkün ol- madığından bir, iki dakikanızı al- mak zorunda kaldım. Doktorlar gi- bi polise bağlı insanlar da, vazife- leri icabı bu çeşit harekette bulun- mağa, ister istemez katlanırlar.

Ne garip adamdı! Söz söylerken sanki kelimeleri tartıyor, mütered- dit bulunuyor, arkasını getiremiye- cek gibi oluyor, fakat hiçbir zaman bir cümle hatası yapmıyordu. Genç kadın koltuğa yerleşirken:

— Çok nazıksınız, dedi. Bana düğün bir iş varsa söylemekten, öğ- renmek istediğinizi sormaktan ka- tıyen çekinmeyiniz. Kocamı boş, fakat korkunç inançlardan kurtar- mak için bir işbirliği yapmış oldu- ğumuzu biliyorum.

Tuğrul bu söze fevkalâde bir e- hemmiyet vererek:

— Kocanızı boş, fakat korkunç inançlardan kurtarmak için işbirliği yapmış olduğumuzu inkâr edemem, dedi. Fakat bu iş üzerinde birlikte çalıştığımızın farkında değilim. Konuşmamız böyle, fakat hareketle- rimiz tamamiyle ayrıdır.

Genç kadın metanetle:

— Bu sözün izahını istiyebilirim, dedi.

— Çok basittir sayın bayan. Ya- kın bir geçmişte evinizi terketmemi ima etmiş bulunmanızdan da anlı- yorum ki siz açık bir yürekle ma- razı ortaya koyarak bunu en uygun bir şekilde halletmemize taraftar değilsiniz. Siz öyle zannetmiştiniz ki ben ve muavinim kocanıza bütün duygu ve görgülerinin bir vehimden ibaret olduğunu söylüyerek çekile- ceğiz. Fakat siz nasıl fevkalâde bir yaradılışa ve keskin bir zekâyâ sa- hipseniz, ben de, bugün, bile, zekâ- sına ve görgülerine başvurulmuş bir insanım. Aramızdaki fark sizin fan- tezi bir zekâyâ sahip olmanızdır. Benimki ise tamamiyle müsbettir.

Güzel kadın, sevimli kaşlarına hafif bir kemer şekli vererek:

— Müsbet bir zekâ sahibinin böy- le çocuk oyuncu işlerle günlerce uğraşmasına hayret ediyorum, de- di. Bahsimize gelelim. Beni buraya celbetmekteki sebebi lütfen söyler misiniz?

— Sebep pek basit Bayan. Her se- yin aramızda kalacağına emin olu- nuz. İçinde bulunduğunuz müşkül durumu birlikte mütalea edelim, en uygun bir şekilde halline çalışalım.

— Kocamın boş ve korkunç bir inanışından başka benim için müş- küll bir durum yoktur Bay Tuğrul.

— Kendinizi bir avcının amansız çiftesi önünde sağa, sola kacmağa uğraşan bir zarif av kuşuna benzet- meyiniz sayın bayan. Siz uyusmak ve anlaşılmak istemezseniz ben tek taraflı olarak hareket edeceğim ki netice muhakkak aleyhinize olacak- tır.

— Kocasının sıhhatinden başka bir şey düşünmeyen bir kadına kar- sı, bir takım mevhum işler çıkarta- rak onu hırpalamak istemenize be- nim söyleyecek sözüm yoktur Bay Tuğrul.

— O halde kendi hareketlerinizle kendinize ıstırap vermiş olacağınızı biliniz. Daha uzun bir müddet köş- küünüzde kalmıyacağım.

— Yani hemen gitmek mi isti- yorsunuz?

— Belki yarın, belki de öbür gün sayın bayan.

— Gücenerek mi?

— Hayır, vazifesini yapmış, her şeyi halletmiş olarak.

Genç kadın Tuğrula dikkatle baktı, onra metanetle:

— Sizin hesabınıza bunu temen- ni ederim, dedi.

— 16 —

Genç kadın gitmiş, Tuğrul kü- tüphanede yalnız kalmıştı. Tatlı, fakat biraz asabî ayak sesleri mer- divenlerin derinliklerinde kaybol- duğu halde kütüphane odasının ka- pısının eşikine çıktı. Dakikalarca binanın sessizliğini dinledi ve içeri- ye dönerek kapıyı kapattı. Anah- tarı içeriden iki defa çevirdi.

Bu işi tamamlayınca kendi ken- disine konuştu:

Genç kadının ahenktar vücudunu aralıktan gördü

— Gelelim merdiveneeee!

Kitap raflarına dayadığı merdi- vene yaklaştı. Onu dikkatle gözden geçirmek için gevirdi, kırık yeri bir operatör dikkatiyle muayene ederek teşhisini koydu:

— Bu zarif merdiven kasten kırılmıştır. Basamakların geçtiği yer daha zayıf olduğundan beş, altı ye- rinden burgu ile oyulmuş ve iki ba- samak arasına sokulan uzunca bir demir, bir maşa veya buna benzer bir vasıta ile kanırarak kırılmış. İki basamak arasındaki tazyik iz- leri, işte burgunun delikleri. Hem

bu iş burada yapılmış olmalı.

Pantolonunun dizlerini dikkatle tu- tup yukarıya çekerek çömeldi, yer- leri, halının üzerini yakından göz- ledi:

— Tamam, dedi. Küçük tahta kırıntıları görüyorum.

Doğrudu. Avuçlarını birbirine sürterek.

— Mükemmel, dedi. Merdiveni kasten kırdıkları anlaşıldı. Şimdi sebebine gelelim. Merdiven kırmak, insanı merdivensiz bırakmak için- dir. Merdivensiz kalan bir insan da yükseklerle çıkamaz, meselâ şu kü- tüphane raflarının üst gözlerinde tetkikat yapamaz. Zaten onların da istediği budur. Fakat niçin bun- dan korkuyorlar? Esrar paketini oraya mı sakladılar? Yoksa... Evet, yoksa şu ortadan kaybolan vasiyet- name...

Topuklarının üzerinde döndü. Yüzünü çerçeveye çevirdi:

— Merdivenin kırılması, çerçeve- nin eğri durması bir tesadüf eseri değildir. Bu merdivenle bu çerçeve- ye dokunuldu. Belki, belki de onun arkasına saklanmış olan bir şey a- lındı. Sonra da tavanın boyunca yükselen şu kitap raflarının bir ta- rafına saklandı.

Tuğrul geri çekilerek biraz uzak- tan rafları tetkike başladı. En üst gözde eski İstanbul salnamelerinin kırmızı ciltleri duruyordu. İlk gün- lerde vasiyetnameyi bulmak gayre- tiyle bütün kitapları bir bir gözden

rağmen sersemlik içinde bulunan Refik güçlükle giyinmiş, bir köşeye oturup başını elleri arasına alarak mırıldanmıştı:

— Bütün vücudum uyusuk. Başı- mı koymak, öylece, gözlerim kapalı düşünmek istiyorum. Hepsini de mi dimağımın uydurması? O kollarımı boynuma dolamadı mı? Nefes nefes- se gelmedik mi? Bukadar kuvvetli hatırlamak bir rüya eseri, bir esrar marifeti olamaz. Tatlı şikâyetlerini duydum, bana sokuldu, beraber kaç- mamıza razı oldu. Fakat nerede Yarabbi? Sonra nasıl oldu da bura- da, üstadın yanında bulundum. Çıl- dırdım mı ben? Bu sevişmenin ba- şını ve sonunu niye iyi hatırlamıyo- rum? Yemekten sonra bahçedeydik. Üstat kaybolmuştu. Onun yerinde Samiha vardı. Başını bana çevir- miş bakıyordu. Ne eritici gözler Ya- rabbi. Hele gülümseyiş. Bu kadın ah bu kadın...

Mestti. Gözlerini kapatıyor, ken- disinden geçiyordu. Birden doğrudu:

— Bu baş ağrısı ne? Niçin ba- şım ağrıyor? Üstadın söylediği gibi bana yine esrar mı yutturdular?

Üstadın esrar hakkındaki kon- feransını aklına getirdi. Belki iki saat ıstıraplar, tereddütler içinde düşündü.

Nihayet merdivenlerde hafif a- yak sesleri belirdi. Kapı aralıktı. Genç kadının ahenktar vücudunu bütün güzelliğiyle aralıktan gördü. Kapıyı aralık görünce dönmüş ve birden eşikte belirmişti:

— Refik Bey, yalnız mısınız?

Muavin ayağa kalktı. Onu ku- caklamak, göğsüne bastırmak;

— Bana yalan olmadığını, rüya olmadığını söyle. Hayatım sana fe- da olsun!

Diye haykırmak istedi. Titreyor- du. Genç kadın:

— Fakat neniz var? diye sordu. Cidden rahatsız mısınız?

Delikanlı eriyordu. Ağlıyacak gi- biydi:

— Bir parça dedi.

Samiha içeriye girdi. Üzgün, mahcup, endişeli ilerliyor, genç e- dama yaklaşıyordu:

— Oturunuz, oturunuz rica ede- rim. Yüzünüz sapsarı, buna muka- bil gözlerinizin içi bayılıyor. Oturu- nuz. Ne oldunuz acaba?

Delikanlı perişan bir halde kar- yolasının kenarına ilişti. Gözlerin- den iki damla yaş tekerlendi. Gay- ri ihtiyarî:

— Bilmiyor musunuz? dedi. Bil- miyor musunuz?

Bu iki damla göz yaşı ve perişan sözler genç kadına dokundu. Deli- kanlıya büsbütün yaklaştı. Telâşlı, küçük ve güzel ellerini yumuyordu:

— Neyi Refik Bey? Anlamadım. Bir şey mi oldu? Niçin ağlıyorsunuz? Söyleyiniz bana, rica ederim söyleyiniz.

Elini delikanlının omuzuna koy- du. Yüzünü biraz yaklaştırdı. Derin bir rikkat ve içten gelen bir ilgi ile sordu:

— Ne oldunuz, ha! Ne oldunuz? Bir ağrınız filân mı var? Çekinme- yin kuzum. Söyleyiniz bana. Böy- kendinizi bırakmayın. Elbet bir ça- resi bulunur.

(Arkası var

Cingöz Alinin PLANI

Yazan: C. Cahit CEM

Sizlere, bir hayildir Cingözün maceralarını anlatıyorum. Bilmem sebebinin tahmin edilebilir musunuz? Hani zor da değil. Bizim Cingöz Ali yine kodesteydi. Cingöz nerede olur zaten? Sene üç yüz altmış beş gün; Cingöz üç yüz elli günü kodeste, on günü mahkemede, beş günü de serbest...

Ama her zaman söylerim, yine de söyleyeceğim, çok zeki delikanlıdır. Yazık ki biraz şanssızdır oğlanık. Eğer azbuçuk bir talihi olsa, Amerikanın o meşhur Alkapon'unu gölgede bırakacağını söyler, durur.

Son defa kodesten çıkış ya iki, yahut ta üç gün olmuştuk, ki yine paralak plânlardan birini tasarladık.

O gün, akşama doğru Taksimdeki güzel apartmanlardan birinin merdivenlerine doğru bir karaltı süzülür ve bir kapının altından içeriye bir zarf soktu. Bu zarfın üstünde şöyle yazıyordu:

Pek Sayın Bayan Meliha Acar
Ve aynı karaltı, tekrar sessizce merdivenlerden inip, sıvıştı gitti. Yarım saat sonra (SERVET) Bankası Direktörü Sayın Ulvi Acarın telefonu çalıyordu. Direktör, ahizeyi eline aldı:

— Alo!
Banka santiralarında çalışan kız: — Bay direktör, sizi telefonda arıyorlar?. Diye seslendi.
— Kimmiş.
— Bir bay!. Fakat adını söylemiyor. Hususî görüşeceğim!
— Bağlayın da konuşalım kızım!
Telin öte ucundan bir erkek sesi duyuldu:
— Bay direktör Acarla mı görüşüyorum?. Şayın direktör, size mühim bir haber vereceğim.
— Kiminle teşerrüf ediyorum bayım?.

— Adımı söylesem beni tanımazsınız!
— İsminizi söylemezseniz telefonu kapatırım bayım!
— Kapatamazsınız. Çünkü size, karınızın sizi aldatmakta olduğunu ispat edeceğim...
— Ne münasebet?. Rica ederim.
— Münasebeti filân bu, bayım!. Karınız sizin en yakın arkadaşlarınızdan biriyle sevişiyor..
Bir an sessizlik hasıl oldu. Sonra direktör sordu:
— Peki bunu bana niçin söylüyorsunuz?.

Telin öte ucundaki adam, direktörün bu haberi bu kadar sakin karşılamasına pek şaşmış görünmekle beraber tınmadı.

— Çünkü sizi tanımadığım halde size karşı hürmeti mahsusam vardır. Bu akşam saat sekizde Karaköydeki (Lezzet) pastahanesine giderseniz karınızı aşıkıyla beraber orada bulacaksınız. Unutmayın, tam saat sekizde (Lezzet) pastahanesinde..

Ve telefonu kapattı.

Baş komiser Apti, karşısında elle-ri kelepçeli, aptal aptal oturan ve neye uğradığını bir türlü anıyamayan Cingöz Aliye söylendi:

— Sende iş yok diye kaçtır söy-

lüyorum yine anlamıyorsun. Vazgeç bu işlerden be Ali. Vazgeç be. Bir gün dar ağacını boylıyacaksın billâhi!

Ali somurtkan somurtkan:

— Canım ben plânımı ne güzel tasarlamıştım, dedi. Yine ne oldu bilmem ki?. Tam saat sekizde eve gidip te maymuncukla kapıyı açar açmaz, karşıma siz ve memurlar

çıktı. Hemen kelepçeleri elime geçirdiniz. Nereden haber aldınız bizim dalgayı. Anlamıyorum ki!.

Başkomiser Apti bir kahkaha attı.

— Anlamazsın zahir!. Sen sandın ki işler tıkırında yürüyecek, saat sekizden hiç değilse sekiz buçuğa kadar evde kimse olmayacak.. Sen de rahat rahat içeri girip soyacaksın!. Halbuki hesap yanlış çıktı.

— Eh canım, ben direktöre telefon etmeden önce kapının altından bayana hitaben bir mektup sokmuştum. o mektupta da " Sayın bayan, Kocanız sizi en yakın arkadaşınızla aldattıyor. Eğer bu akşam tam saat sekizde (Lezzet) pastahanesine giderseniz, kendisini sev-gilisiyle birlikte orada bulacaksınız" diye yazmıştım. Ardından da gidip kocasına aynı şekilde telefon ettim..

Baş komiser Apti yine güldü:

— Biliyoruz oğlum biliyoruz!. Pe-kâlâ bir plân kurmuşsun. Onlar Karaköye gidip gelinceye kadar. sen evi rahat rahat soyardın amma hesabın yanlış çıktı.. Çünkü senin bayana yazdığın mektubu, saat yedi buçukta eve gelen kocası buldu.

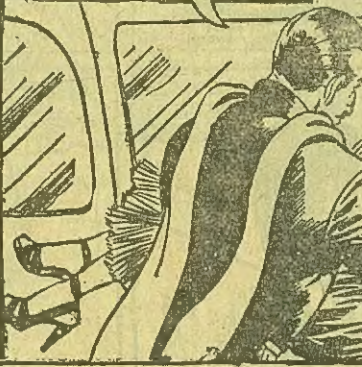
— Neden?.

— Neden olacak a budala.. Di- rektörle karısı birbirinen ayrılalı hafta oluyor. Sana diyorum ya sen- de iş kalmamış diye!.

MANDRAKE SİHİRBAZLAR KRALI

BAKALIM KENDİNE GETİ- REBİLİR MİYİM? BELKİ BU ONU AYILTIR..

PILOTSUZ TAYYARE BULUTLARIN ÜZERİNDE UÇARKEN MANDRA- KE BİR PENCERE AÇTI.

GLORYA AYILDI.

AH! NE- REDEYİM BEN ?

GLORYA DEHŞETLE MAN- DRAKEYE BAKTI.

ÇOK ŞÜKÜR AYILDINIZ NASILSINIZ ?

DUR!

GLORYA TAYYA- RENİN UÇTUĞU NU FAR- KETME- Dİ. KAL- DIRDİ KEN- DİNİ BOŞ- LUĞA BIRAKTI.

MANDRAKE ATILDI, KIZI KOLUNDAN YAKA- LADI.

GLORYAYI GEKTİ İÇERİ ALDI. ŞU MANDRAKE YAMANDIR

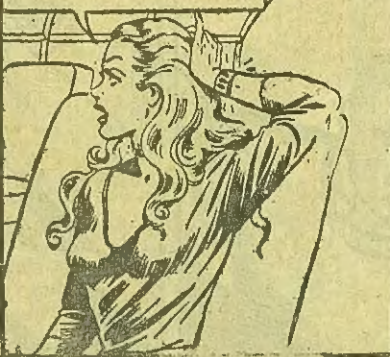
YERDEN 1500 METRE YÜK- SEKTE PILOTSUZ BİR TAYYA HAVADA OL- DUGUMUZU BİLME- YOR DUN

BU GARİP TAYYAREDE BEN DE BİR MAHPUSUM. BANA İNANIN. ELİNDEN GELİRSE SİZE YARDIM ETMEK İSTİY- RUM. GERÇİ SİZİ TANIMIYORUM AMA.

TANIMIYOR MUSUNUZ? BU BA- NA HAKARETTİR. BEN GLORYA VANE'YİM.

HERHAL DE TAKMA KIRPIKLE- RİM OLMA- DIGI İÇİN BENİ TANİ- MADINIZ

ÖZÜR DİLERİM SİZİ BENZET- MİŞTİM. AMA EMİN DEĞİL- DİM.

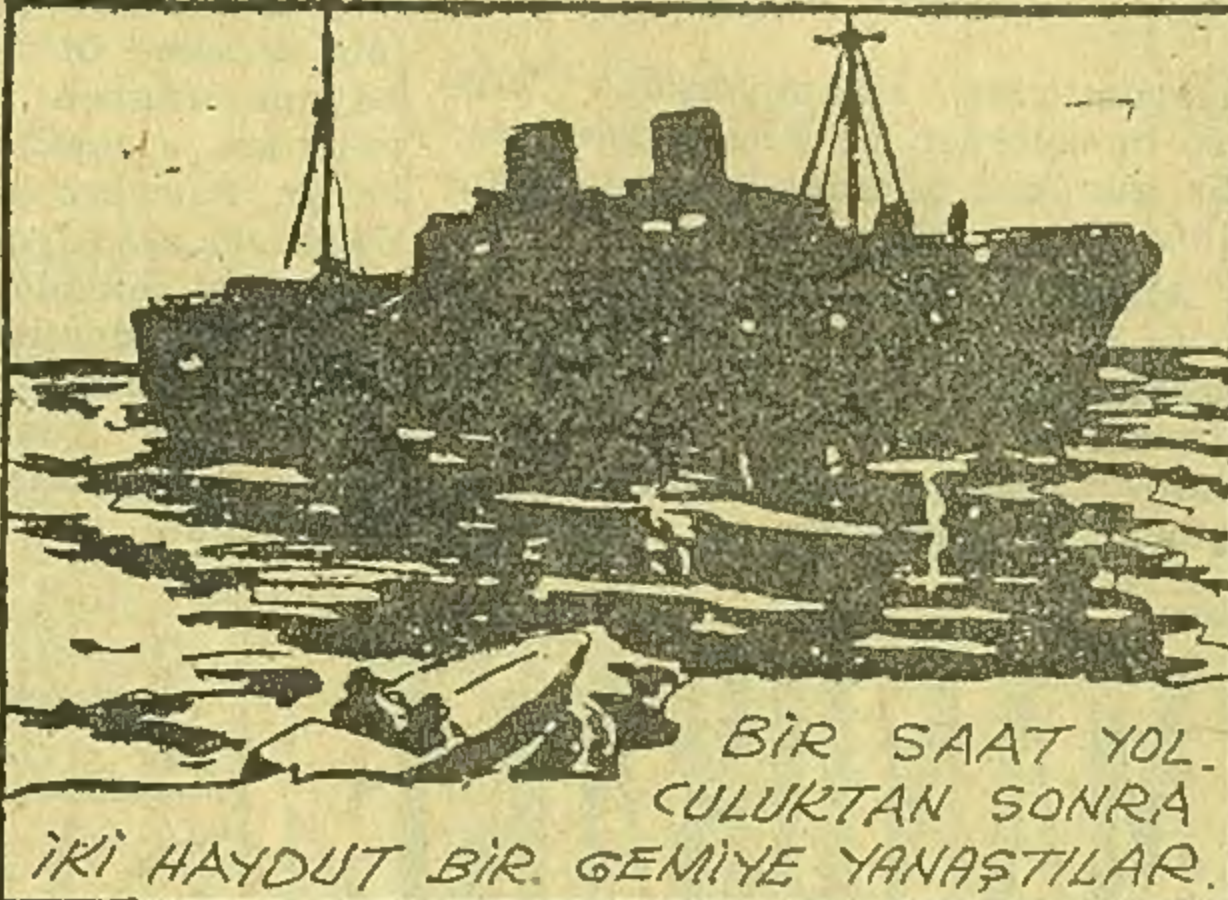

ARKASI VAR

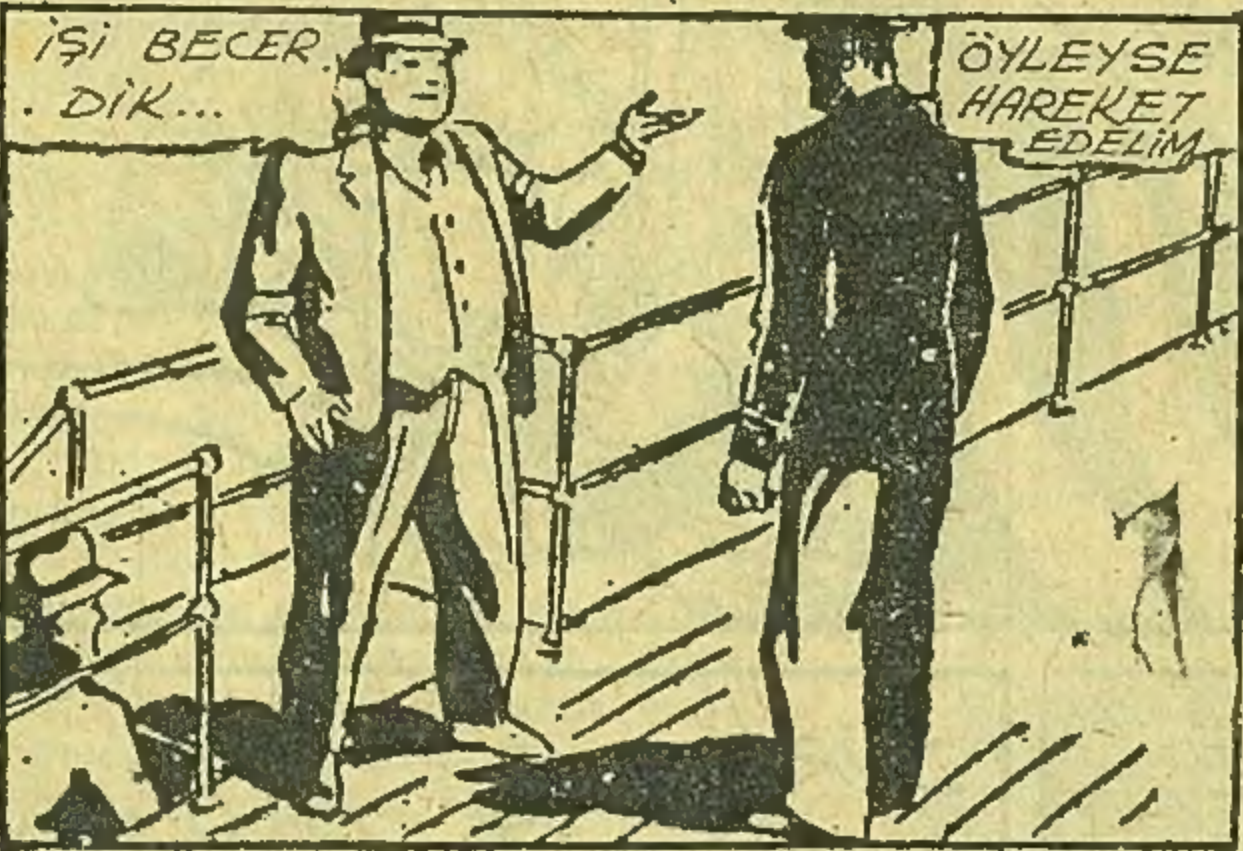
TILSIMLI BİLEZİK KARA ALİ

BU NE OLDUKLARI
BİLİNMEYEN ADAMLARIN
REİSİ YANINDA BİR
ARKADAŞI İLE BİR MO-
TORA BİNDİ
BRONTOSA GÜNEŞ DOĞ-
MADAN VARMALİYİZ.

BİR SAAT YOL-
CULUKTAN SONRA
İKİ HAYDUT BİR GEMİYE YANAŞTILAR.

İŞİ BECER-
DİK...

ÖYLEYSE
HAREKET
EDELİM

ALTIN BİLEZİK SAYESİNDE
HEPİMİZ ZENGİN OLACAĞIZ

BAKAYIM
ŞUNA

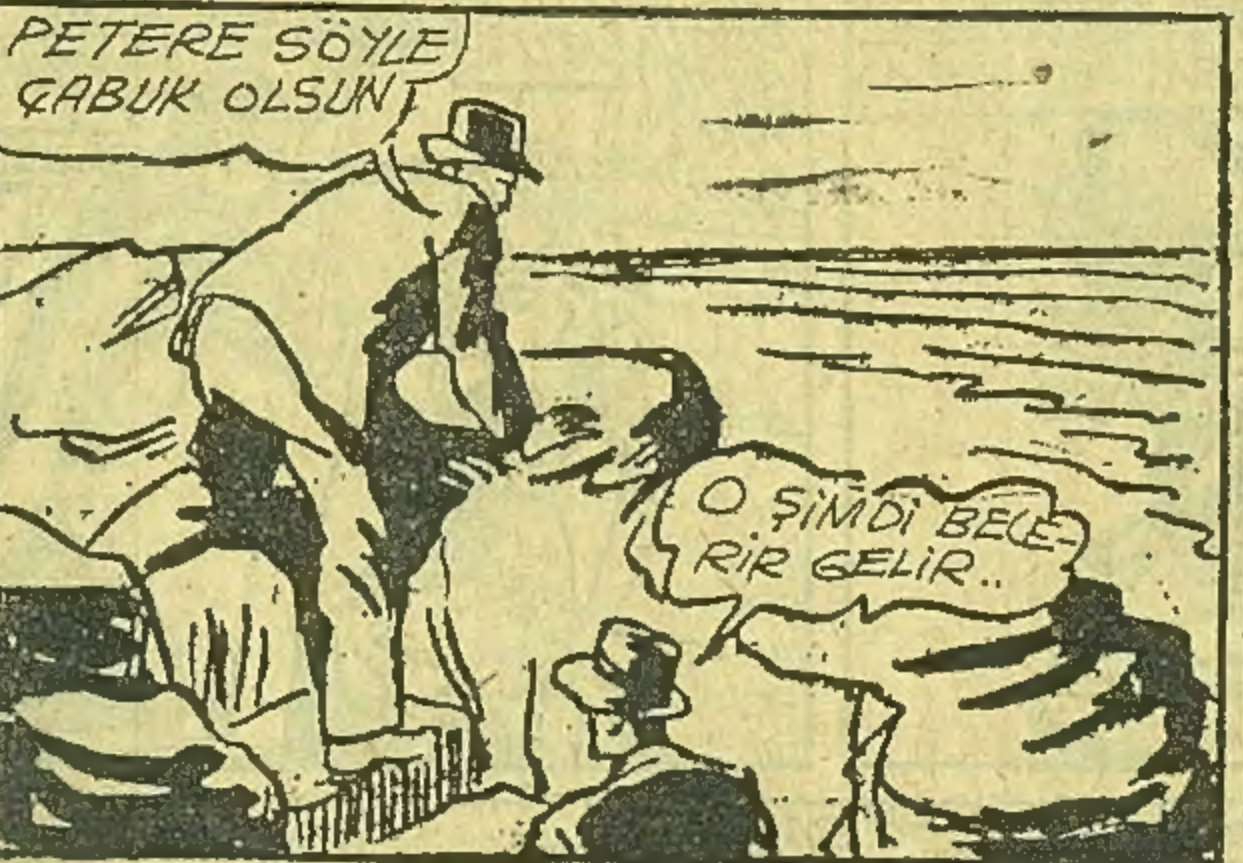

BU SIRA
DA MAĞA-
RADÂ KA-
LAN HAY-
DUTLAK
KARAALİYİ
KEBAP
ETMEĞE
HAZIRLA-
NIYORLAR.

ÇABUK
OLALIM.

BEN HA-
ZIRIM.

SICAK HOŞUNA
GIDER HER
HALDE ALİ..

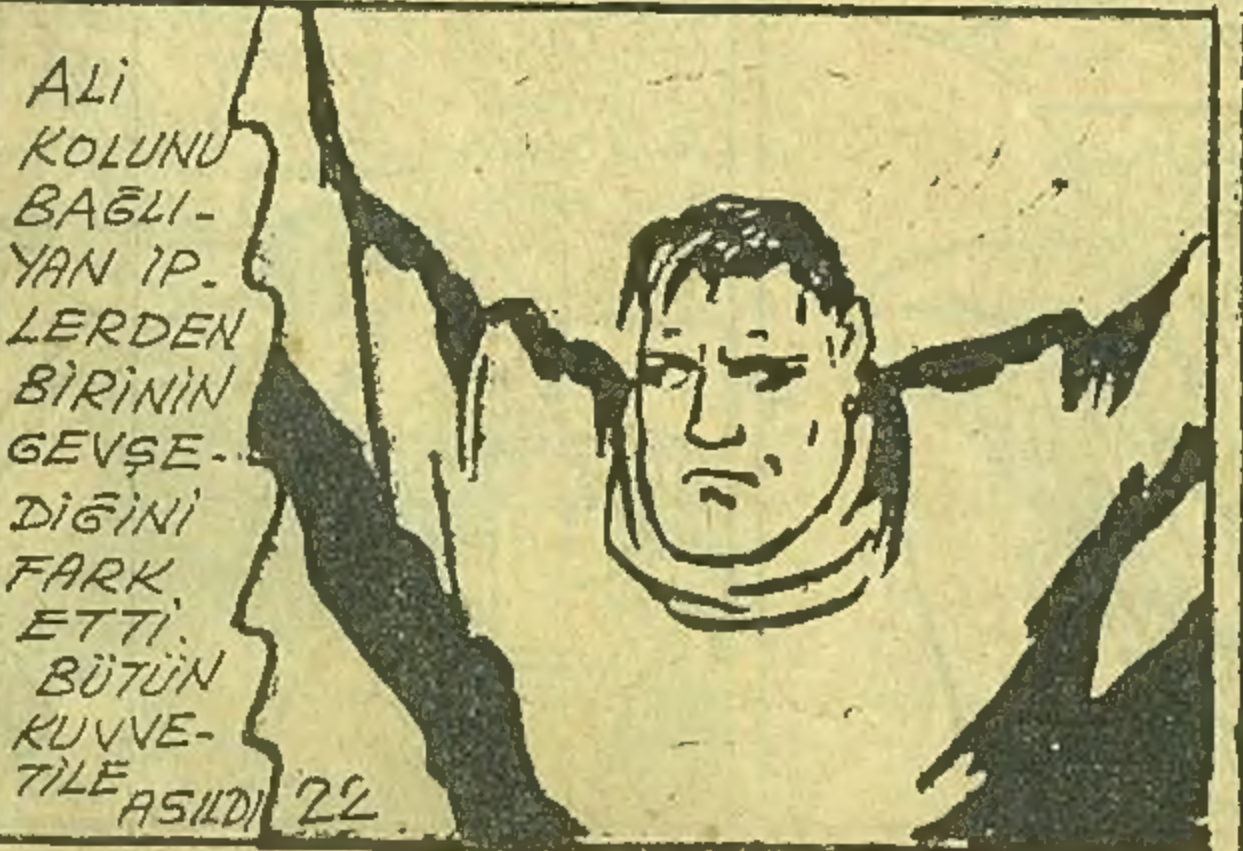

PETERE SÖYLE
ÇABUK OLSUN

O ŞİMDİ BECERİ-
Rİ GELİR..

PETER!
ÇABUK OL
GİDİYORUZ

ALİ
KOLUNU
BAĞLI-
YAN İP-
LERDEN
BİRİNİN
GEVŞE-
DİĞİNİ
FARK
ETTİ
BÜTÜN
KUVVE-
TİLE
ASILDI 22

İP KOPTU. KA-
RA ALİ KURTULDU.

İYİ... BU İŞİ
BEĞENDİM
BAK..

ARKASINDA VAR

TÜRKİYE
YAYINEVİ

Yeni bir seri
Kitap Çıkartıyor
İlkokula
TEMEL
BİLGİLER

Yayinevimiz İlkokula Temel Bilgiler adı altında bir kitap serisi çıkarmağa karar vermiştir. İlk kitaplar bu hafta çıkmıştır.

Bu kitaplar, bu işlerde yıllarca çalışmış tecrübeli kimseler tarafından uzun uğraşmalar sonunda hazırlanmıştır. Bu sebeple hem çocuklara, hem öğretmenlere hem de çocukların ailelerine faydalı birer bilgi hazinesi olacaktır.

İlkokula Temel Bilgilerin amacı İlkokul çocuğuna yardımcı olmaktır. Bu seriden ilk olarak doğrudan doğruya İlkokulların ders programındaki konular ve programa yeni giren üniteler ele alındı. Böylece bu kitapları alacak olan her çocuk kendini derslerinde en iyi şekilde yetiştirmek imkânını bulmuş olacaktır.

Bu kitaplar şimdiye kadar çıkagelmekte olan dergilerden tamamen ayrıdır ve aynı zamanda hepsinin yerini tutmaktadır. Dergilerde olduğu gibi haftanın bütün konuları ufak ufak ve teker teker ele alınacak yerde bir bütün olarak ele alınmış ve tam olarak yazılmıştır. Bu sebeple İlkokula Temel Bilgiler serisi her zaman, her yerde lâzım olabilecek kıymetli bir bilgi kaynağıdır.

BU KİTAPLARDAN NASIL
FAYDALANILIR?

1 — Öğretmeninizin derslerde soracağı her soruya kolaylıkla ve bilgi ile cevap verebilirsiniz.

2 — Ev ödevlerinizi bu kitaplar yardımıyla rahatça yapabilirsiniz.

3 — Sınıflar ve okullar arasında bu kitapları kendinize konu seçebilirsiniz.

BU KİTAPLARIN ÖZELLİKLERİ

Bu kitapların her biri 36 sahife olacak; kapağı 8 renkli resimlerle süslenecik; içinde resimler bulunacak; buna karşılık fiyatı, her çocuğun alabilmesi için sadece 15 kuruş olacaktır.

Bu kitaplardan her hafta dört tane çıkmasına rağmen her kitap İlkokulun bir sınıfıyla veya bir derisiyle ilgili olacağı için her sınıf öğrencisine haftada bir kitap düşecektir. Böylece her hafta 15 kuruşluk renkli ve resimli bir mecmua ahyormuş gibi bunları elde etmek kolaylaşacaktır.

İlk kitaplar çıkışlarına göre şöyle sıralanmıştır:

1. Mevsimler
2. İlk İnsanlar
3. Dünyamız
4. İmlâ Kuralları ve Noktalama
5. Gökyüzü
6. Bayramlarımız
7. Yazı kılavuzu
8. Selçuklular
9. Toplumsal Hayat
10. Beyin ve Sinirler, Ruh Âlemi
11. Yanardağlar
12. Et, Süt, Yemek Listesi, Mutfak Aletleri
13. Orta Asyada Hayat
14. Ölçüler
15. Karadeniz ve Marmara Bölgesi
16. Görgü.

GİZLİ VAZİFE!..

MİSELİN ALENİN ÇANTASINI DİKİYOR. ALEN, SENİ ARTIK BIRAKMIYACAĞIM. NE REYE GİDERSEN BEN DE GELECEĞİM.

ŞİMDİYE KADAR HİÇ AYRILMADIK. SENİN EN ÇOK TEHLİKEDE OLDUĞUN BU SİRADA NE İÇİN AYRILACAKMIŞIZ?

PEKALA! GEL BENİMLE. BAŞIMA GELEN İYİ ŞEYE DE KÖTÜ ŞEYE DE ORTAK OL MİSELİN...

ALEN ŞEHİRDE İKİ SÜRGÜN KAFİLESİNİN ALMANYANIN İÇİNE DOĞRU KAMPA GÖTÜRÜLDÜĞÜNÜ ÖĞRENDİ.

UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA UFAK BİR KASABAYA GELDİLER. İHTİYATLI SORGULARLA SÜRGÜN KAFİLESİNİN KİŞİLERİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİLER.

KİŞİLER ÇOK SIKI MUHAFAZA EDİLİYORDU GİDİP AN'I SORMAK ÇİLGİNLİKTİ.

BU SİRADA ALARM İŞARETİ VERİLDİ. GÖKLERDE DEV GİBİ DOST TAYYARELER BELİRDİ.

BOMBARDİMAN ŞİDDETLİ OLDU. BÜTÜN NÖBETÇİLER YERLERİNİ BIRAKTILAR.

KAMPA GİRMEK İÇİN TAM FIRSAT. BENİ BURADA BEKLE. MİSELİN... DİVARDAN ATLIYACAĞIM.

BURADAN AYRILMA SANA İHTİYACIM OLDUĞU ZAMAN SANA KISA KISA İSLİK ÇALARIM.

ALEN DİVARIN ÖTE TARAFINDA BOŞ BİR ANLI YATINDI. DİZ ÇÖKMÜŞ BİR PAPAZ ONA HAYRETLE BAKIYORDU.

BURADA NE ARIYORSUN DELİKANLI? FARKINA VARILARSA LAM ÇİM DEMEDEN KURŞUNA DİZERLER.

SEKİZ GÜNDÜR BURADAYIM. SÖYLE BAKAYIM KİM İMİŞ ANNEN BELKİ TANNIRIM.

ADI AN'DIR AK SAÇLI İHTİYAR BİR ELLİLİK KADIN.

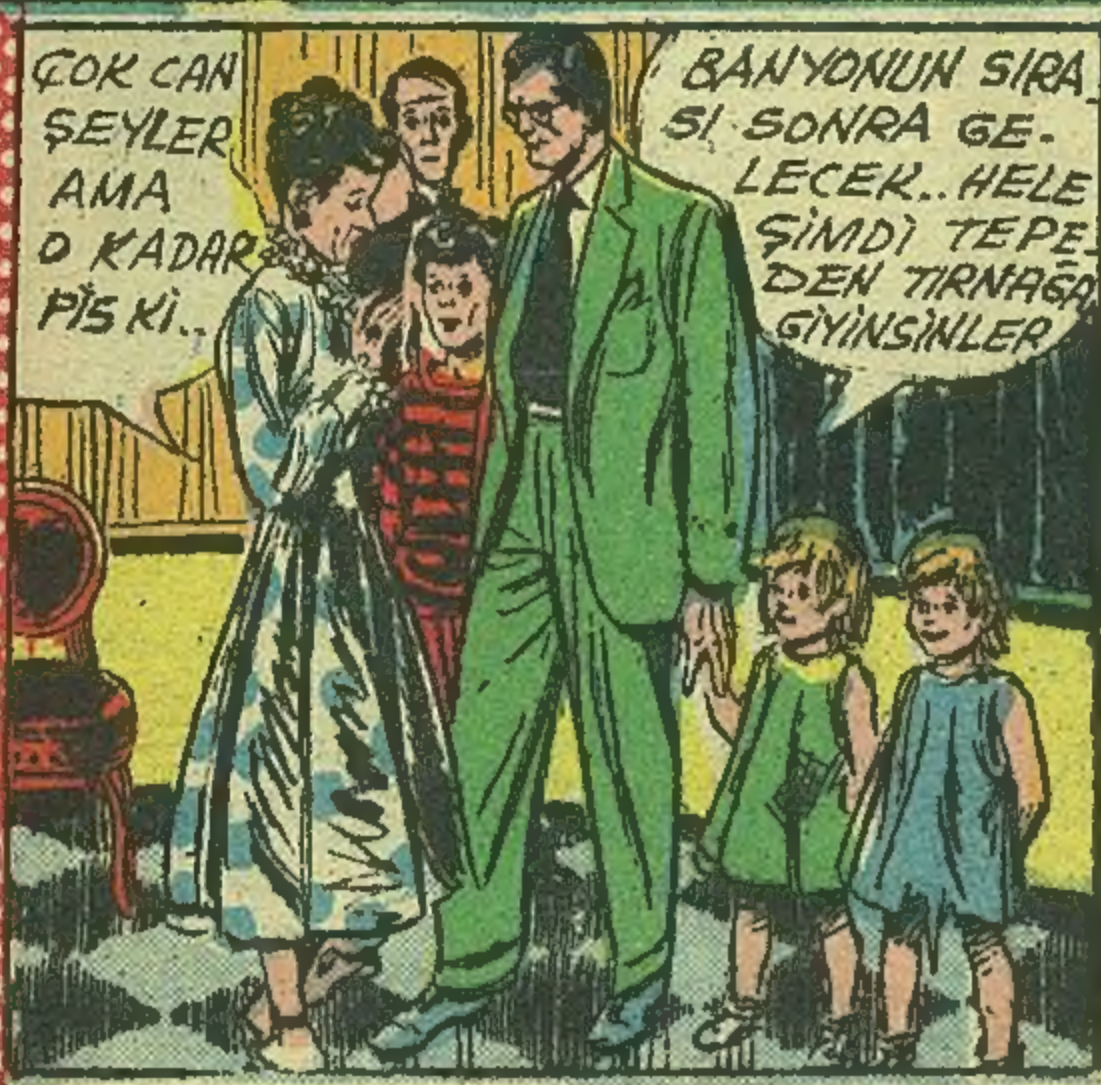
AN... BİLDİM... ALLAHIN TEMİZ VE İYİ KULLARINDAN BİRİ. ZAVALLI... ONU BİRKAÇ GÜN EVEL ALMANYA İÇİNE TOPLAMA KAMPINA SÜRDÜLER.

ARKASI VAR

NAT PINKERTON

ÇOK CAN ŞEYLER AMA O KADAR PİSKİ..

BANYONUN SIRA SI SONRA GE- LECEK.. HELE ŞİMDİ TEPE- DEN TIRNAĞA GİYİNSİNLER

ŞİMDİ ÇOCUKLAR OTOMOBİL İLE BİR GEZİNTİ YAPMAYA NE DERSİNİZ?

KÜÇÜK AMİRALİN GEMİSİ SÖŞÜK ALMASI BENİM KA- BAHA TİMDİR.. MUTLAKA İYİLEŞMESİ LÂZIM.

KÖŞEYİ DÖN VE DÜR. O GE- MİCİYİ BUNDAN EWELE DE GÖR MÜŞLÜĞÜM VAR.

DES NONLA İVET SANA EMANET. LUPO İLE BENİM YAPACAK İŞİ- MİZ VAR.

LUPO ŞU GEMİCİYİ TAKİP ET.. BENİ TANIDIĞI İÇİN GÖRÜNMELEMİYİM. SENİ BEKLİYORUM.

ŞİMDİ DE DA- DI OLDUK.. BAKALIM DA- HA NE OLA- CAĞIZ?

GEMİCİNİN PEŞİNDEN GİT- TİM. PARKIN KARŞISIN- DAKİ BÜYÜK OTELDE ZENGİN BİR AMERİKALI İLE OTURUYOR. ÇOCUK- LARI DA VAR.

MÜTHİSSİN LUPO! NE- REDEN ÖĞRENDİN.

ASANSÖRCÜ ÇOCUK KUZENİMDİR. DANA SI VAR. ÇOCUK ÇOK HASTA.. BİR HAFTADIR DIŞA- RI ÇIKMAMIŞ..

DEMİK ONUN İÇİN SENİNKİLER ONU GÖ- REMEDİLER. AMA SEN, KARDEŞLERİN TALİH BİZE ÖNLARİ BULDURDU. ŞİMDİ HAY- Dİ DÖNELİM..

NE TABLO!.. UYANDIRMA- YALIM. LUPO ORDUNU ÇA- ĞIR. O OTELİN GECE GÜNDÜZ GÖZETLE- MESİNİ İSTİYÖ- RUM.

ADAMLARIM VA- ZİFE BAŞINDALAR BİR ADIM ATARLAR SA HABERİNİZ OLACAK

A FERİN LUPO.. FAKAT BU UZUN SÜRMEYECEK.. Gİ- DİP GÖRÜŞMEYE KARAR VERDİM.

ARKASI VAR